

III. 539

CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI

inv. P. 15.814

2

1 9 6 2

Tk.

CALĂUZA BIBLIOTECARULUI

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

ANUL XV
nr. 2

Redacția: str. G. Mille, 5-7, București — Telefon 12.94.04

FEBRUARIE
1962

SUMARUL

<i>Popularizarea politicii partidului — sarcină de frunte a bibliotecilor</i>	1
BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE	
CLEMENT MUNTEANU: <i>Cine învață, câștigă...</i> (De vorbă cu participanții la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectivști)	5
ALEXANDRA HARALAMBIE: <i>Organizarea activității de documentare tehnică la Uzinele „23 August”</i>	7
E. ADLER: <i>Valorificarea materialelor documentare destinate muncitorilor și măștrilor</i>	9
EMIL OLARIU, LIVIU MOSCOVICI: <i>Contribuția bibliotecilor din regiunea Iași la desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă</i>	11
W. AUERBACH: <i>Inițiative bune</i>	13
I. STROE: <i>În sprijinul colectivștilor</i>	14
VĂ PREZENTĂM... VĂ RECOMANDĂM...	
<i>Spre un avînt și mai puternic în dezvoltarea agriculturii socialiste</i>	15
<i>Trăim astăzi o viață nouă (seară literară)</i>	17
AUREL ALEXOIU: <i>Ce ne spun cărțile despre creșterea și îngrijirea animalelor (prezentare bibliografică)</i>	20
MARIA IONIȚĂ: <i>Cum a apărut viața pe Pămînt (expunere bibliografică)</i>	22
Fișier bibliografic	24
Recenzii (Paul Anghel: <i>Victoria de la Oltina</i> ; <i>Cum putem obține 5.000 kg boabe la ha la porumbul dublu hibrid în cultură neirigată</i>)	26
COPILUL ȘI CARTEA	
ELVIRA POPP: <i>Cataloagele în bibliotecile pentru copii</i>	29
Cărți noi pentru copii	32
★	
Fișa satirică	35
PROBLEME DE BIBLIOTECONOMIE	
ILIE STANCIU: <i>Contribuții la o nouă disciplină: Psihopedagogia lecturii (III. Cunoașterea cititorului)</i>	37
ELENA MOIANU: <i>Intocmirea listelor de recomandare (consultație metodică)</i>	39
BIBLIOTECI DE PESTE HOTARE	
V. ZEDGHINIDZE: <i>Biblioteca viitorului</i>	42
<i>Centenarul bibliotecii din Gabrovo (R. P. Bulgaria)</i>	44
CĂRȚI ȘI REVISTE DE BIBLIOLOGIE	
I. S.: <i>Despre lectura copiilor</i>	45
DIN ISTORICUL BIBLIOTECILOR	
ANGELA DUȚU: <i>Un bibliofil uitat: D. Pappasoglu</i>	46
★	
Corespondenții ne scriu	48

POPULARIZAREA POLITICII PARTIDULUI- *sarcină de frunte a bibliotecilor*

Transformările profunde care au avut loc în viața politică, economică și culturală a patriei noastre, victoriile istorice obținute de oamenii muncii în construirea bazei economice a socialismului sînt nemijlocit legate de existența în fruntea poporului român a unui conducător încercat — Partidul Muncitoresc Român. Înarmat cu teoria marxist-leninistă, studiind profund realitatea, partidul dezvoltă căile de dezvoltare a construcției socialiste, stabilește sarcinile fundamentale ale dezvoltării social-economice, îndrumă toate forțele spre atingerea obiectivelor propuse. Legat prin mii de fibre de cei ce muncesc, partidul învață masele să construiască socialismul, să făurească în mod conștient noua orînduire.

Socialismul — scria V. I. Lenin — „...poate fi introdus de masele de zeci de milioane, atunci cînd vor învăța s-o facă ele însele“. În întreaga sa activitate politică și economică partidul se sprijină pe masele muncitoare, pe încrederea lor unanimă în cauza socialismului și comunismului, pe avîntul lor creator în făurirea noii orînduiri.

Politica științifică a Partidului Muncitoresc Român de construire a socialismului a triumfat în țara noastră. Congresul al III-lea al P.M.R. făcînd bilanțul însuflețitor al succeselor dobîndite de oamenii muncii, a consfințit victoria socialismului în R. P. Romîna și a trasat liniile directoare ale dezvoltării economice și social-culturale a țării în următorii ani. Planul economic pe 1960—1965 — elaborat de Congres — are ca obiectiv principal dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie, în vederea desăvîrșirii construcției socialiste.

Răspunzînd chemărilor partidului și guvernului, desfășurînd larg întrecerea socialistă, oamenii muncii din țara noastră obțin succese remarcabile în realizarea Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., a mărețului program de desăvîrșire a construcției socialismului, acumulînd încontinuu o bogată experiență pe frontul luptei pentru creșterea producției, productivității muncii, îmbunătățirii calității produselor, reducerea prețului de cost și realizarea de economii și beneficii peste plan. Lupta pentru o calitate superioară a produselor și pentru economii — obiectivul principal al întrecerii socialiste desfășurate în cinstea aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România — s-a transformat într-o mișcare de masă, într-o cauză a milioaneilor de muncitori, ingineri și tehnicieni. Directivele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român către toate organele și organizațiile de partid, sindicale, ale U.T.M. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste constituie și pe viitor temelia pe baza căreia se desfășoară întrecerea socialistă a oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi și telecomunicații, agricultură și comerț.

Antrenînd masele la o participare cît mai largă la întreaga viață social-economică a țării, îndreptînd eforturile lor spre un țel unic, în direcțiile hotărîtoare ale desăvîrșirii construcției socialiste, partidul desfășoară totodată o intensă activitate ideologică de propagare a marxism-leninismului în rîndul oamenilor muncii, de transformare a culturii într-un bun al poporului, merit

să reflecte viața și aspirațiile poporului, să servească poporului la construcția socialismului.

„Atragerea celor mai largi mase la creația istorică conștientă de dezvoltare a noii orînduiri — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în Raportul la Congresul al III-lea al P.M.R. — sporește rolul și însemnătatea activității ideologice, a muncii politice-educative desfășurate de partid în rîndurile poporului“.

În țara noastră ideologia socialistă a devenit dominantă. Înfăptuind programul revoluției culturale, indisolubil legat de desăvîrșirea construcției socialiste, partidul militează pentru dezvoltarea în rîndurile întregului popor muncitor a atitudinii comuniste față de muncă și față de proprietatea obștească, a patriotismului și internaționalismului socialist, a concepției materialist-științifice despre natură și societate.

Datorită griii partidului, operele clasicilor marxism-leninismului au fost tipărite și difuzate în tiraje de milioane exemplare. Editura politică a editat pînă în prezent 11 volume din **Opere** ale lui Marx și Engels, iar în 1962 vor apare volumele 12 și 13. An de an au fost tipărite și retipărite în noi și noi ediții cele 3 volume din **Capitalul** de K. Marx, (250.000 exemplare), **Antidühring** de F. Engels (3 ediții însumînd 85.000 exemplare), **Manifestul Partidului Comunist** de K. Marx și F. Engels (8 ediții — 318.000 exemplare), **Originea familiei, a proprietății private și a statului** de F. Engels (180.000 exemplare), precum și alte lucrări importante.

Operele lui V. I. Lenin cunosc de asemenea o largă răspîndire în țara noastră. De la eliberarea țării s-au tipărit pînă în prezent 114 titluri din lucrările lui V. I. Lenin, într-un tiraj total de circa 5.371.000 de exemplare. Au fost editate 38 volume de **Opere** după ediția a IV-a în limba rusă, iar în anul 1962 va fi tipărit volumul 39. În vederea unei cît mai largi răspîndiri a învățaturii marxist-leniniste și a unei cît mai profunde cunoașteri a tezaurului de idei leniniste, C.C. al P.M.R. a hotărît să înceapă editarea în limba romînă a **Operele complete** ale lui V. I. Lenin, după ediția a V-a rusă. Pînă acum au fost tipărite 6 volume din **Opere complete** ale lui V. I. Lenin, urmînd ca în 1962 să apară încă 7 volume, iar în următorii 5—6 ani se va încheia editarea în limba romînă a tuturor celor 55 de volume **Opere complete**. Au mai apărut 2 volume din **Opere alese**, traduse după o nouă ediție în 3 volume; cel de-al treilea volum va apare în 1962. Pe lîngă cele 15 culegeri care cuprind lucrări și fragmente de lucrări ale lui V. I. Lenin pe problemele construcției de partid, de stat, economice și culturale, vor apare în 1962 noi culegeri pe teme importante. Lucrările principale ale lui V. I. Lenin **Despre cooperatie, Imperialismul-stadiul cel mai înalt al capitalismului, Marea inițiativă, Statul și revoluția, Caiete filozofice, Materialism și empiriocriticism** și altele au fost tipărite în numeroase ediții, în sute de mii de exemplare.

Au fost editate documentele mișcării comuniste internaționale, materialele Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., care îmbogățesc marxism-leninismul pe baza generalizării uriașei experiențe istorice acumulate de Uniunea Sovietică, de celelalte țări socialiste, de toate partidele comuniste și muncitorești.

Documentele Congresului al III-lea al P.M.R., Directivele C.C. al P.M.R. către toate organele și organizațiile de partid, sindicale, ale U.T.M. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste, Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961. Darea de seamă a delegației Partidului Muncitoresc Romîn la cel de-al XXII-lea

Congres al P.C.U.S. prezentată de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 noiembrie—5 decembrie 1961, cuvântarea rostită la încheierea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști de către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, volumele de Articole și cuvântări ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, constituie o călăuză sigură în rezolvarea problemelor complexe, economice, politice și sociale ale desăvârșirii construcției socialismului.

Operele classicilor marxism-leninismului, documentele partidului nostru și ale celorlalte partide comuniste și muncitorești cunosc o largă răspîndire în rîndul oamenilor muncii. Alături de membrii și nemembrii de partid care urmează în diferite forme ale învățămîntului de partid, ele sînt studiate de sute de mii de muncitori, țărani muncitori și intelectuali.

Una din căile de răspîndire în rîndul maselor a literaturii marxist-leniniste este și biblioteca, care prin însăși menirea ei se ocupă de propaganda comunistă. Operele classicilor marxism-leninismului, documentele P.M.R. și ale celorlalte partide comuniste și muncitorești reprezintă partea cea mai valoroasă din fondul de cărți al fiecărei biblioteci, temelia pentru desfășurarea activității ei politico-educative, care determină caracterul socialist al bibliotecilor noastre.

Organizînd popularizarea și difuzarea nesecatului tezaur al literaturii marxist-leniniste, bibliotecile îi ajută pe cititori să cunoască și să-și însușească ideologia partidului, să înțeleagă fundamentul științific al politicii sale de construire a socialismului și comunismului.

Pentru a îndeplini această sarcină importantă bibliotecile regionale și raionale trebuie să mențină un contact permanent cu cabinetele de partid cărora să le solicite sprijinul pentru prezentarea ultimelor lucrări editate, elaborarea unor bibliografii tematice și a altor materiale prin care să informeze oamenii muncii asupra literaturii marxist-leniniste, să organizeze în diferite întreprinderi și instituții expoziții de cărți, să elaboreze materiale metodice cu privire la organizarea unor astfel de expoziții și a altor acțiuni de popularizare de către celelalte biblioteci.

Unele biblioteci regionale au trecut la întocmirea de fișiere tematice a articolelor publicate în revistele **Lupta de clasă, Analele Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., Probleme economice, Probleme ale păcii și socialismului**, ajutîndu-i astfel pe cititori să se documenteze în problemele ce le studiază, înlesnind totodată elaborarea unor bibliografii de recomandare pe diferite teme politico-ideologice. Aceasta este o inițiativă bună pe care o recomandăm tuturor bibliotecilor regionale precum și bibliotecilor raionale și sindicale care dispun de posibilități pentru realizarea fișierelor tematice. Totodată este necesar ca bibliotecile să acorde atenția cuvenită organizării catalogului sistematic și în special a fișierelor care cuprind probleme social-politice, acesta fiind un instrument eficace pentru informarea bibliografică a cititorilor.

Mai există bibliotecari care se limitează în munca cu cartea social-politică numai la satisfacerea cererilor cititorilor. Într-adevăr se constată că volumele de **Opere** și lucrările classicilor marxism-leninismului, **Programul P.C.U.S.** și documentele Congresului al XXII-lea al P.C.U.S., Documentele Congresului al III-lea al P.M.R., volumele de **Articole și cuvântări** ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și alte cărți social-politice sînt zilnic solicitate de numeroși cititori. Dar rolul bibliotecii nu se limitează numai la punerea întregii bogății a creației științifice și culturale la îndemîna tuturor, ci în primul rînd de a-i înarma pe cei ce muncesc cu ideologia care stă la baza întregii creații științifice și culturale : marxism-

leninismul. Popularizarea tezaurului marxism-leninismului, a cărților social-politice este o problemă a activității de zi de zi a bibliotecilor.

Bibliotecile regionale și raionale vor trebui să acorde mai multă atenție completării fondurilor de cărți ale bibliotecilor din regiunea respectivă cu toate volumele apărute pînă acum din operele clasicilor marxism-leninismului. Măsura luată de Biblioteca regională din Baia Mare de a studia situația fondurilor de cărți social-politice ale bibliotecilor din regiunea Maramureș și a asigura completarea lor este bine venită. Se constată că în unele biblioteci, ca de pildă biblioteca raională Miercurea Ciuc (regiunea Mureș-Autonomă Maghiară), bibliotecile comunale Alțîna, Ighișul Vechi, Albești (regiunea Brașov) și altele, există cîte 4 sau mai multe exemplare din același volum, în timp ce alte volume lipsesc cu desăvîrșire. Atît pe plan regional, cît și pe plan raional este necesar să se organizeze schimbul interbibliotecar, astfel încît golurile să fie completate cît mai repede, pentru ca bibliotecile să poată pune la dispoziția cititorilor orice volum vor cere din operele clasicilor marxism-leninismului.

Printre îndatoririle bibliotecilor intră și aceea a asigurării pentru cursanții din învățămîntul de partid și U.T.M. a bibliografiei recomandate de către propagandiști. În ajutorul celor ce studiază în diferitele forme ale învățămîntului politic și ideologic, Editura politică a publicat manuale, cursuri, lucrări de popularizare.

Mulți cititori solicitînd aceste lucrări la biblioteci nu pot fi serviți fie din cauză că se găsesc în puține exemplare sau sînt împrumutate la alții, fie că din cauza neglijenței unor colecturi regionale, bibliotecile nu le-au primit. Așa, de pildă, în unele biblioteci comunale din regiunile Oltenia, Banat, Crișana, Suceava, lipsesc cu desăvîrșire ultimele ediții din lucrările în ajutorul celor ce urmează cursurile serale de partid, **Să ne cunoaștem patria** și altele, în schimb zac în rafturi cursuri vechi, depășite de evenimente, care nu mai pot fi folosite și nu sînt cerute de cititori. Atît colecturile regionale, cît și bibliotecile regionale vor trebui să se preocupe de lichidarea lipsurilor ce se mai manifestă și să treacă la o completare judicioasă a fondurilor de publicații cu cărțile social-politice, asigurînd astfel una din condițiile importante pentru satisfacerea cerințelor cititorilor.

Bibliotecile noastre trebuie să asigure permanent informarea politică a oamenilor muncii de la orașe și sate asupra principalelor evenimente politice interne și internaționale, popularizarea politicii externe a partidului nostru bazată pe principiul marxist al internaționalismului proletar, a contribuției sale la întărirea continuă a unității și coeziunii sistemului socialist mondial, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, lupta sa pentru pace și socialism.

Popularizarea politicii partidului, a realizărilor obținute de poporul muncitor în toate domeniile vieții economice, sociale și culturale este o sarcină principală a tuturor bibliotecilor. Prin întreaga lor muncă politică-educativă, ele au datoria să contribuie la răspîndirea cuvîntului scris al partidului — cartea social-politică, publicațiile și presa de partid —, să sprijine rezolvarea de către mase a sarcinilor economice și politice ale desăvîrșirii construcției socialiste.

BIBLIOTECA

ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE

Cine învață, câștigă...

De vorbă cu participanți la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectivști

„Țăranul colectivist se bucură azi de un trai civilizat, el citește și învață pentru a-și da singur seama ce este lumea și viața, după cum le arată știința și adevărul... Pe ulițele satelor de colectivști întâlnești seara, deseori, oameni — tineri și bătrâni, fete și femei — venind de la bibliotecă cu o carte în mână, că nu-i sat fără bibliotecă și nu-i bibliotecă fără sute de cititori“.

(Din „Chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști“).

umerosi au fost vorbitorii la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectivști care împărtășindu-și bogata și valoroasa lor experiență în munca de peste ogoare au subliniat legătura trănăică între știință și practică, ajutorul neprețuit al cărților în obținerea unor producții sporite.

„Colectiviștii noștri — arăta la Consfătuire tovarășul Petre Mihalache, președintele G.A.C. din comuna Tirzii, regiunea Iași, — s-au deprins tot mai mult cu biblioteca, căminul cultural, colțul roșu, unde tineri și vîrstnici își petrec laolaltă serile, citind o carte, un ziar, participînd la reprezentațiile date de echipele noastre de artiști amatori“. La rîndul lui mulgătorul Simion Uscat de la G.A.C. din comuna Cilnic, regiunea Hunedoara, a spus, între altele: „Cărțile și broșurile citite de noi, lecțiile pe care le ascultăm și propria noastră experiență ne ajută să îngrijim mai bine vacile și să obținem o producție sporită de lapte“. Și asemenea lui Petre Mihalache și Simion Uscat au vorbit numeroși fruntași ai agriculturii noastre socialiste la Consfătuire.

Cu o parte din ei ne-am întîlnit la standul de cărți, amenajat în holul Palatului R.P.R. Aici l-am cunoscut pe Nicolae Rogoz, președintele gospodăriei colective din satul Retiș, raionul Agnita. Cumpăra cărți despre diferite sectoare de producție ale agriculturii.

— Am ascultat cum a vorbit Isăia Năgruț, de la G.A.S. Șandra care m-a uimit cu cunoștințele lui în creșterea vacilor de lapte de la care a obținut 6500 litri lapte pe cap de vacă. Vrem să-i urmăm pilda!“

„Si veți izbuti?“

— Sînt sigur că da. De altfel, nici ei n-au izbutit dintr-odată“.

Uitîndu-se la pachetele cu cărți, Nicolae Rogoz continuă:

— „Și noi am depășit în anul 1961, planul de producție la lapte, cu 300 de litri pe cap de vacă. La aceasta ne-au ajutat studierea broșurilor de specialitate și cunoștințele căpătate la cursurile învățămîntului agrozootehnic. Citind cărți zootehnice, am învățat să aplicăm pășunatul rațional, am fertilizat 46 hectare de pășune cu must de grajd și prin tîrlire. Tot din broșuri, ne-am dat seama de necesitatea permanentizării oamenilor la sectorul zootehnic, despre importanța porumbului siloz și tehnica însilozării. Anul acesta 76 de colectivști sînt înscriși la învățămîntul agrozootehnic. Să vă dau acum un exemplu, din care se vede rezultatul învățaturii: Vasile Tomi îngrijește 15 vaci în gospodăria noastră. Este unul din cei mai pasionați cititori. Știți cu cît a depășit planul de producție pe cap de vacă în acest an? Cu 800 litri!“

Ion Ionese este președintele gospodăriei colective din satul Mănești, care se află tocmai în raionul Rădăuți. Condițiile pe-

doclimatice sînt acolo ceva mai grele. Și totuși, producțiile obținute anul trecut au depășit toate așteptările. Pe o suprafață de 50 hectare, s-au recoltat cîte 2400 kg grîu la hectar. Producția medie, 1900 kg. La cartofi producția medie pe gospodărie a fost de 18.000 kg. Pe unele parcele însă s-au obținut 24.000 kg la hectar.

— „Ce dovedește asta?” — pune Ion Ionesc întrebarea. Și tot el dă răspunsul: „Asta înseamnă că cine învață, cîștigă. Elena Negru bunăoară. A avut ca sarcină de plan la producția de cartofi 17.000 kg la ha. Știți cît a scos? 24.000 kg la ha. Toader Pinzaru de asemenea. Poftiți de-i întrebați cum au făcut și o să vă explice pe îndelete metodele aplicate, în urma studierii cu atenție a cărților agricole și a celor învățate la cursul agrozootehnic”.

— „Să veniți la noi să vedeți ce probleme se ridică la cursurile agrozootehnice” — intervine un glas de femeie.

Este Ana Sincu. Ea nu-i nici lector, nici președinte de gospodărie. Conduce doar o brigadă la G.A.C. Tia Mare, din regiunea Oltenia. Și brigada ei este fruntașă. Din tot ce ne istorisește s-a desprins că un fir roșu marea ei pasiune pentru învățură, pentru carte — pasiune pe care a transmis-o întregii brigăzi. Și rezultatele? 2000 de kilograme floarea-soarelui la hectar și o producție medie de 3800 kg porumb boabe la hectar de pe o suprafață de 57 hectare.

Una din collectiviste se leagă în discuție.

— „Dacă aplicăm și polenizarea artificială, așa cum am învățat la cercul agrozootehnic, atunci și rezultatele ar fi fost mult mai bune. Sînt însă bucuroasă că am înțeles necesitatea acestei lucrări, pe care o voi face cu siguranță în vara viitoare”.

Cuvintele celor două interlocutoare ale mele au o profundă semnificație. Ele manifestă cu vigoare și strălucire forțele nelimitate ale țărănimii collectiviste. Mulți din ei, foști argați, au devenit azi adevărați specialiști ai belșugului, care și-au însușit din citirea și studierea cărților me-

tode științifice de muncă, luptînd conștient și cu competență pentru supunerea naturii.

Poate în aceste clipe Nicolai Belea, președintele gospodăriei colective din Răcovița, raionul Sibiu, își orînduiește cărțile cumpărate la standul de cărți al Consfătuirii. Le așează după specific, oprindu-și la îndemină cîteva care se referă la cultura cartofului și a plantelor tehnice. 90 de colectiviști din comună urmează în iarna aceasta cursurile învățămîntului agrozootehnic. De mare folos le va fi broșura *Cultura porumbului pentru boabe* în îndeplinirea angajamentelor de a obține în 1962 cîte 5000 kg porumb boabe la hectar pe o suprafață de 60 hectare. Ținînd seama de condițiile raionului, este o producție foarte mare.

— „Dar nu și de nerealizat”, ne-a spus el la Consfătuire, netezind cu podul palmei bătătorite copertile cărților. Am avut o producție medie de 2760 kg porumb boabe la hectar, pe 110 hectare. Dublu hibridul a dat însă și 4350 de kilograme. La cartofi am obținut din soiul „Mercur” peste 25.000 kg la hectar pe 52 de hectare. Soiul l-am adus de la stațiunea experimentală Măgurele. La sfecla de zahăr (pe 15 hectare) am scos aproape 30.000 kg la hectar. Știți care-i secretul? Am învățat, așa cum învățăm și aici”.

★

Consfătuirea pe țară a colectiviștilor și-a încheiat de mult lucrările. Ea a dovedit cu prisosință cîte talente există de-a lungul și de-a latul țării. Au crescut oamenii, a crescut conștiința puterii lor și o dată cu aceasta au sporit recoltele. Stăpîni pe tehnică, pe tainele pămîntului, ei prezic cu siguranță cît vor obține la hectar în anul viitor pe culturi și cîte milioane de lei și va-goane de produse va cîștiga gospodăria colectivă și membrii ei.

Clement MUNTEANU

ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII DE DOCUMENTARE TEHNICĂ LA UZINELE „23 AUGUST”

În Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. se subliniază necesitatea introducerii largi a tehnicii noi în producție, prin folosirea metodelor avansate de muncă și îmbunătățirea continuă a proceselor tehnologice, prin ridicarea calității produselor realizate în țara noastră la nivelul celor mai bune produse similare de peste hotare. În anul 1962, în fața colectivului uzinei noastre stau sarcini mărite. În funcție de acestea crește și necesitatea perfecționării continue a tehnicii, în vederea ridicării calității și productivității muncii și reducerii prețului de cost.

O contribuție de seamă la realizarea acestor sarcini aduce studiul literaturii tehnice de specialitate, organizarea activității de documentare tehnică în întreprinderi. Biroul de documentare al uzinei „23 August” a luat din vreme măsurii pentru a-și aduce și în noul an contribuția specifică la rezolvarea problemelor de producție. În linii mari, ne concentrăm activitatea pe două direcții principale:

— asigurarea materialului documentar care poate contribui la rezolvarea principalelor probleme ale producției și urmărirea modului cum este folosit;

— popularizarea noutăților tehnice intrate în biblioteca tehnică.

Biroul de documentare tehnică este conceput nu ca un spectator pasiv, care așteaptă să i se ceară materiale conținând răspunsuri la întrebările ridicate de producție, ci ca un participant activ la rezolvarea acestor probleme. Noi cunoaștem din timp problemele care se pun în producție, pentru a pregăti material corespunzător și a-l pune la dispoziția celor ce au nevoie de el.

În acest scop, este nevoie în primul rând de o organizare temeinică. Biblioteca noastră tehnică, ca unul din instrumentele activității de documentare, este bine organizată și sistematizată. Recent, în cadrul măsurilor luate pe 1962, ne-a fost atribuit un nou local, încăpător, compus din depozit de cărți, o mică sală de lectură și dotat cu mobilier corespunzător.

Întregul fond de material documentar este clasificat după clasificarea zecimală, iar fișele au fost incluse în catalogul sistematic. Au fost întocmite fișe separate nu numai pentru cărți, ci și pentru cele mai importante articole de revistă. În

noul an sîntem abonați la un număr de 125 titluri de reviste românești și străine. Deși avem de prelucrat un număr mare de publicații și să învingem dificultățile legate de cunoașterea limbilor străine, s-a organizat întocmirea de fișe pentru articolele importante ce apar.

Disponem separat de un fișier sistematic pentru fișele documentare I.D.T., primite prin abonament. În felul acesta avem o evidență cuprinzătoare, așa că atunci cînd trebuie să se asigure documentarea pe o anumită problemă, găsim cu ușurință nu numai titlurile cărților respective ci și ale principalelor articole de revistă; de asemenea ale unor materiale importante existente la I.D.T., evidențiate de fișele documentare.

Munca de documentare propriu-zisă fiind foarte vastă, împreună cu comitetul sindicatului s-a ajuns la concluzia că trebuie să ni se asigure un colectiv de sprijin. Acest colectiv a fost format în uzina noastră din mai mulți ingineri de specialitate și dintr-o rețea de 29 de responsabili cu documentarea din secțiile și serviciile tehnice. Acești tovarăși au sarcini de producție, totuși asigură o legătură permanentă a biroului de documentare cu secțiile și serviciile uzinei, cunoașterea din vreme a problemelor pentru care este necesară procurarea materialului documentar.

Pentru documentarea tehnică a colectivului am luat măsuri ca în 1962 să se îmbunătățească informarea bibliografică. S-au făcut abonamente la I.D.T., de unde obținem buletinul „Documentarea tehnică”, cataloagele de traduceri, de cercetări bibliografice, listele de cărți noi intrate în biblioteca I.D.T., lista de prospecte etc. La rîndul nostru, vom întocmi anul acesta regulat liste de recomandare a noutăților intrate în bibliotecă și liste de recomandare pe meserii pentru muncitori și maiștri. În listele de recomandare includem articole culese din ultimele reviste intrate în bibliotecă, de asemenea articole importante apărute în broșurile periodice *In ajutorul muncitorilor și maiștrilor*.

Întreaga activitate de documentare se bazează pe un plan, pe care-l întocmim pe baza temelor cuprinse în planul tehnic, în planul de măsuri tehnico-organizatorice, precum și în planul tematic de

inovații pe 1962. Planul conține de asemenea probleme culese de pe teren cu ajutorul colectivului de documentare, care discută atât cu șefii secțiilor și serviciilor tehnice cât și cu inginerii, muncitorii fruntași și inovatorii.

Fiecare problemă este trecută pe câte o fișă mare care este introdusă într-o casetă.

Fișele cu temele planului de documentare sînt așezate în ordinea problemelor tratate și au mai multe rubrici: numele celui care răspunde de rezolvarea problemei tratate pe fișă, titlul problemei, lista lucrărilor semnalate spre consultare în problema dată, data semnării lucrărilor, concluziile, eficiența economică.

Sub titlul problemei se trec lucrările care sînt scoase din fișier și din alte izvoare în legătură cu problema respectivă. Lista de materiale se întocmește transcriindu-se după fișele catalogului sistematic al bibliotecii tehnice toate titlurile ce au contingentă cu problema cercetată. Același lucru se face și după fișierul cu fișele documentare primite de la I.D.T. și după cataloagele de traduceri ale I.D.T.

Pe baza listelor astfel întocmite, cel ce răspunde de rezolvarea problemei primește spre consultare materialele documentare existente în bibliotecă. Dacă aceste materiale nu au asigurat o informare mulțumitoare, biroul de documentare se adresează Institutului de documentare tehnică și cere sub formă de împrumut, în traducere sau fotocopie, materialele semnalate în fișele și cataloagele I.D.T. trecute pe fișa problemei.

În unele cazuri, cînd necesitățile cercetării se consultă catalogul cercetărilor bibliografice ale I.D.T. și pe baza acestuia se solicită de la I.D.T. copii de cercetări bibliografice pe tema respectivă. Dacă catalogul de cercetări bibliografice nu conține titluri de cercetări ce răspund la problema, se cere la I.D.T. întocmirea unei cercetări bibliografice speciale care de asemenea se pune la dispoziția responsabilului cu rezolvarea problemei.

La rubrica „concluzii” a fișei se trec periodic unele observații privind utilitatea lucrărilor semnalate, precum și stadiul în care se află rezolvarea problemei. De asemenea, se trece și eficiența economică.

Inovatorii sînt sprijiniți în felul următor: cînd un inovator vine la cabinetul tehnic spre a cere sprijin în vederea realizării unei inovații, el este trimis și la biroul de documentare tehnică. Aici, pe tema propunerii de inovație se deschide o fișă, în care se trec materialele corespunzătoare, existente în bibliotecă. Inovatorul consultă fișa și își alege materialele pe care le consideră necesare în

vederea realizării inovației. În caz că se descurcă mai anevoie în consultarea materialului, biroul de documentare îl ajută.

Activitatea de documentare tehnică vine și în sprijinul muncii de propagandă tehnică. Astfel, de pildă, în planul de conferințe al sindicatului sînt incluse lunar în anul acesta un număr de 14—16 conferințe tehnice. Temele conferințelor sînt stabilite de un colectiv din care face parte și reprezentantul biroului de documentare. Acesta are grijă ca în tematica conferințelor să se includă temele materialului documentar primit de la I.D.T., cunoscut sub denumirea de *Conferințe tehnice pentru muncitori*.

În al doilea rînd, reprezentantul biroului de documentare își notează toate titlurile conferințelor ce urmează a fi ținute și completează ulterior pentru fiecare câte o fișă, pe care trece titlurile tuturor materialelor documentare existente în bibliotecă în legătură cu tema respectivă. Apoi, acest material documentar este dat viitorului conferențiar, care pe baza lui își întocmește conferința. Se asigură astfel întocmirea unor conferințe cât mai complete și, totodată, ținute la zi cu ultimele realizări ale tehnicii.

Întrucît în uzina noastră se aplică numeroase procedee tehnologice și metode de muncă noi, a fost format un colectiv de ingineri și, pe baza experienței din uzină, au fost stabilite teme care au fost apoi comunicate Institutului de documentare tehnică I.D.T. a încheiat contracte de colaborare cu inginerii din uzină. În 1962 urmează să apară din nou un număr de asemenea materiale.

Rezultatele activității de documentare tehnică în uzina noastră sînt destul de concludente: unele sondaje făcute pentru a verifica eficacitatea economică a îmbunătățirilor aduse producției și produselor prin folosirea materialului documentar arată că sumele cheltuite pentru munca de documentare sînt acoperite de 40—50 ori prin economiile realizate în producție mulțumită lor. Totodată, datorită îmbunătățirii continue a muncii de documentare, în prezent avem cu circa 50 la sută mai mulți cititori ai literaturii tehnice ca în 1957.

În vederea aducerii unei contribuții cât mai substanțiale la realizarea planului pe 1962, biroul de documentare tehnică al uzinei „23 August” va asigura pentru un mare număr de probleme noi ale producției materialul documentar necesar. De asemenea, se va strădui să fie unul dintre factorii importanți de propagare a noutăților tehnice și de introducere a lor în producție.

Alexandra HARALAMBIE

VALORIFICAREA MATERIALELOR DOCUMENTARE DESTINATE MUNCITORILOR ȘI MAIȘTRILOR

Regimul democrat popular asigură oamenilor muncii largi posibilități de ridicare a calificării profesionale, de îmbogățire permanentă a cunoștințelor, în pas cu progresul tehnic. În acest scop, un loc important îl ocupă publicarea lucrărilor periodice de toate categoriile pentru diferite meserii. Spre deosebire de manuale sau călăuze ce conțin cunoștințele de bază ale meseriilor respective (de pildă: *Călăuza sudorului*, *Cartea strungarului* etc.), lucrările periodice și seriale au menirea de a ține la curent pe muncitori și maiștri cu ultimele realizări în profesia lor.

Institutul de documentare tehnică elaborează și difuzează o serie de lucrări pentru muncitori și maiștri, care conțin sfaturi practice, îndrumări tehnice, informații etc., selecționate și prelucrate după lucrări de specialitate apărute în alte țări, îndeosebi în Uniunea Sovietică. Se publică de asemenea cele mai bune inovații generalizabile, precum și descrierea metodelor avansate ale frunțașilor în producție din întreprinderile noastre.

An de an, numărul acestor materiale a crescut, ținând pasul cu numărul meseriilor cărora li se adresează. Astfel, în anul acesta vor apărea lucrări de diferite categorii pentru 40 de meserii importante. Legătura lor cu practica de producție este din ce în ce mai strânsă, în întocmirea lor cerându-se tot mai mult părerea colectivelor din întreprinderi și a frunțașilor din producție.

În întreprinderi sînt bine cunoscute broșurile *În ajutorul muncitorilor și maiștrilor*, care apar de 4, 6 sau 12 ori pe an. Maiștrii și muncitorii din 25 de meserii (mineri, siderurgiști, turnători, strungari, forjori, sudori, electricieni de întreținere, constructori, țesători, mecanizatori în agricultură, crescători de animale etc.) pot găsi în aceste broșuri ultimele noutăți tehnice în meseria respectivă.

Broșurile urmăresc, după cum le arată și titlul, să reprezinte un sprijin pentru muncitori și maiștri în munca lor de fiecare zi. De exemplu, în nr. 5/1961 al publicației *În ajutorul muncitorilor și maiștrilor din sectoarele de sudură*, la rubrica *Sfaturi practice* a apărut un articol despre lipirea în vid, un articol intitulat *Ce trebuie să știe orice sudor despre învelișurile electrozilor*, un altul despre *Lipirea aluminiului* etc. Publicația

cuprinde de asemenea o rubrică de protecție a muncii, unde se dau îndrumări privind măsurile de protecție la sudura autogenă; o rubrică *Inovații*, unde se dau scurte descrieri de inovații; o rubrică *Răsfoind ultimele publicații*, cuprinzînd traducerea în rezumat a unor articole de specialitate apărute în reviste străine.

Începînd cu anul 1962 conținutul broșurilor de acest fel se va îmbogăți cu o nouă rubrică intitulată *Întrebări și răspunsuri*, în cadrul căreia vor fi date răspunsuri la întrebări puse Institutului de documentare tehnică de către muncitori și maiștri în legătură cu problemele de producție pe care le au de rezolvat.

Îndrumările tehnice care, începînd din anul acesta, apar pentru 15 meserii (altele decît cele pentru care se publică broșurile *În ajutorul muncitorilor și maiștrilor*), conțin fiecare în parte cîte o descriere a unei metode avansate, dispozițiivă sau sculă nouă etc. Scopul acestor lucrări este de a da sugestii, cu posibilități de aplicare imediată în producție.

Sub denumirea *Conferințe tehnice pentru muncitori*, I.D.T. publică pentru 25 de meserii material documentar special prelucrat, pe baza căruia pot fi prezentate în întreprinderi conferințe, însoțite eventual de proiectii, prezentări de planșe etc. De exemplu conferința *Forjare în matrițe cu mai multe locașuri*, apărută pentru forjori, reprezintă o sinteză pe 12 pagini a celor mai noi realizări de specialitate din țară și străinătate. Ea a fost întocmită pe baza a 10 lucrări, a căror bibliografie este dată la sfîrșit, completată cu o serie de schițe.

În ultimii doi ani au apărut aproape 150 de lucrări în care, sub titlul general *Din experiența frunțașilor în producție* se descrie pe larg experiența frunțașilor, a brigăzilor și echipelor frunțaș precum și a unor Eroi ai muncii socialiste.

O ultimă serie de lucrări pentru muncitori, maiștri și tehnicieni este aceea de generalizare a inovațiilor, cunoscută sub denumirea de *Caiete cu fișe SE Inovații*. Ele apar pentru 15 ramuri, incluzînd aproape toate domeniile și meseriile. Pînă în prezent, prin intermediul caietelor de inovații au fost generalizate peste 20.000 inovații românești, sovietice și din celelalte țări socialiste.

Pentru a-și atinge scopul, toate aceste materiale trebuie să ajungă în mîna mun-

citorilor și maiștrilor, să fie citite, iar cunoștințele însușite să fie în așa fel valorificate la locul de muncă, încât să contribuie efectiv la ridicarea nivelului tehnic al producției.

În întreprinderile din țara noastră, cabinetele tehnice împreună cu comitetele sindicatelor și cercurilor A.S.I.T. folosesc numeroase metode de popularizare a literaturii tehnice pentru a determina aplicarea în producție a metodelor avansate, a procedeeilor tehnologice moderne, sculelor, dispozitivelor etc. descrise în respectivul material. În cele ce urmează, redăm unele dintre metodele folosite, care și-au dovedit eficacitatea în experiența mai multor colective.

Studiul colectiv. — Brigada fruntașă condusă de cunoscutul strungar Alexandru Chiru, de la uzinele „Vasile Tudose” din Colibași, aplică de mai mulți ani metoda studiului în colectiv. Scopul urmărit de brigadă este ținerea la curent a fiecărui membru al brigăzii, cu ce apare nou în periodice și alte materiale de specialitate precum și, mai ales, aplicarea operativă în producție a acestor noutăți.

Pe măsură ce apare o *Îndrumare tehnică*, o broșură din *În ajutorul muncitorilor și maiștrilor strungari sau frezori* sau o broșură *Din experiența fruntașilor în producție*, acestea se repartizează spre consultare pe rând, fiecărui membru al brigăzii, pentru ca toți să ia cunoștința de conținutul lor. După ce lucrarea respectivă și-a încheiat ciclul de circulație, se discută în colectiv posibilitățile de aplicare a conținutului ei, după specificul locului de muncă. Întrucât însă brigada are 31 de membri și ca atare o discuție cu tot colectivul ar fi greoaie și puțin eficace, din cadrul brigăzii au fost desemnați trei responsabili cu studiul, fiecare dintre ei reprezentând una dintre cele trei meserii ce se practică în brigadă. Acești responsabili stau de vorbă cu tovarășii de meserie și string propunerile lor, punându-le apoi în discuția întregului grup de muncitori de aceeași profesiune. Dacă se ajunge la concluzia că una sau mai multe propuneri sînt bune și aplicarea lor se justifică atît din punct de vedere tehnic cît și economic, responsabilii se duc cu ele la șeful brigăzii, cu care stabilește propunerile ce pot fi experimentate.

În felul acesta, cele mai importante indicații din materialele documentare de nivel mediu se studiază și se aplică în producție. Studiul organizat duce la perfecționarea continuă a activității brigăzii, la aplicarea unor metode moderne, la

creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Studierea materialului nou apărut este însă numai o latură a informării tehnice în brigada strungarului Chiru. Cînd în practica producției se ivește o problemă pentru soluționarea căreia este nevoie de material documentar, brigada recurge la colecțiile de *Îndrumări tehnice*, de broșuri *În ajutorul muncitorilor și maiștrilor* etc., în care foarte des găsesc un răspuns la problema pusă.

De menționat că folosirea perseverentă în producție a indicațiilor cuprinse în materialul documentar a contribuit substanțial la economiile de circa 300.000 lei anual, realizate de brigadă în anii 1960 și 1961.

Generalizarea inovațiilor din caietele de inovații. — Potrivit regulamentului inovațiilor, caietele de inovații trebuie să circule în mod organizat la toți factorii de răspundere ai producției, fiecare avînd datoria să semnaleze inovațiile care pot fi aplicate. Pentru a veni în sprijinul inovatorilor, șeful cabinetului tehnic de la întreprinderea minieră Cimpulung-Muscel, Ing. V. Chiru, a luat inițiativa de a organiza sistematic aplicarea inovațiilor din caietele de inovații cu ajutorul unui colectiv și a brigăzilor de inovatori.

Fiecare caiet de inovații, care intră în biblioteca întreprinderii este studiat de șeful cabinetului tehnic împreună cu colectivul de asistență tehnică de pe lângă cabinetul tehnic. Se selecționează inovațiile generalizabile, care se rediscută apoi cu brigăzile de inovatori, care le și aplică în producție. Dacă este nevoie de întocmirea unui proiect, a unor schițe sau calcule, cabinetul tehnic sprijină activ pe cei care au luat în lucru inovațiile. Procedînd în felul acesta, numai în primele opt luni ale anului 1961, au fost aplicate 68 de inovații din caietele de inovații.

Organizarea conferințelor tehnice pe bază de material elaborat de I.D.T. — La uzinele „Semănătoarea” din București, biroul de documentare îndrumat de comitetul sindicatului a organizat ținerea unor conferințe tehnice, elaborate pe bază de material documentar primit de la I.D.T. În acest scop a fost folosit în mare măsură materialul cuprins în lucrările din seria *Conferințe tehnice pentru muncitori*.

Forme de propagandă vizuală. La unele întreprinderi, în sălile în care se țin conferințe tehnice se amenajează vitrine sau expoziții cu material documentar care interesează meseria respectivă sau problema discutată.

În alte locuri se întocmesc panouri tematiche. De pildă la unele gospodării de stat se expun panouri, unde se populari-

zează ultimele noutăți din literatura tehnică, ținându-se seama de specificul gospodăriei și de lucrările agricole în curs (lucrări de primăvară, lucrări de întreținere, creșterea animalelor, a păsărilor etc.).

Prețios este și aportul acelor gazete de perete care rezervă în fiecare număr un *Colț al tehnicii noi*, la care se publică liste de materiale documentare noi pentru diferite meserii. (De pildă, liste de materiale pentru strungari, pentru mineri, pentru zidari etc.). Adesea, aceste noutăți se afișează și la panouri separate sau la ziarul de perete al cercului A.S.I.T., așa cum se procedează bunăoară la rafinăria Dărmănești.

Difuzarea materialului. — Materialele documentare de nivel mediu cu apariție periodică constituie o informare cu caracter permanent. Din această cauză, în multe întreprinderi din țară, ele se difuzează la locurile de muncă de către bibliotecile tehnice. Spre deosebire de cărți, care se cumpără într-un număr redus de exemplare și se păstrează în inventarul bibliotecii, aceste materiale documentare

se cumpără într-un număr sporit de exemplare, din care, de regulă, două exemplare se păstrează în inventarul bibliotecii, iar restul se difuzează muncitorilor frunțași, inovatorilor, maștrilor, ca material documentar ce rămâne în posesia lor. Întrucât nu se poate achiziționa în toate cazurile un număr suficient de exemplare și pentru ca toți muncitorii și maștrii de aceeași meserie să aibă fiecare câte unul, multe biblioteci tehnice au organizat circulația materialelor la toți cei interesați. În unele întreprinderi există responsabili de sectoare, care difuzează acest material pe bază de liste.

Practica cabinetelor tehnice, a responsabililor cu documentarea și a bibliotecarilor tehnici din întreprinderile noastre cunoaște multe metode eficiente de valorificare a materialului documentar. Ele trebuie folosite, extinse larg, deoarece pot să reprezinte, în ultimă instanță, mari economii realizate în procesul de producție, acolo unde se materializează noutatea tehnică.

ing. E. ADLER

Contribuția bibliotecilor din regiunea Iași la desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă

Sarcinile mari și de răspundere ale lucrătorilor din agricultura regiunii, reieșite din expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej în fața activului de partid din regiunea Iași, stabilesc printre altele realizarea anuală pînă în 1965 a unei producții de 272.000 tone de grâu și 600.000 tone de porumb. În realizarea acestor sarcini, învățămîntul agrozootehnic de masă are un rol deosebit de important. Pe baza planului de măsuri al comitetului executiv al sfatului popular regional cu privire la munca culturală de masă în perioada de iarnă, s-au luat o serie de măsuri eficiente pentru buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic de masă.

Considerînd că, pe lângă unii factori absolut necesari bunei desfășurări a învățămîntului agrozootehnic de masă (lectori dintre tehnicieni și ingineri agronomi, medici veterinari, precum și din rîndul învățătorilor sau profesorilor cu bogate cunoștințe și cu experiență în conducerea acestor cercuri), cartea aduce o contribuție valoroasă la însușirea cunoștințelor științifice de către colectivități, — biblio-

teca regională și-a axat activitatea de îndrumare metodică în direcția desfășurării unei intense propagande agrozootehnice.

Formele și mijloacele de activitate au fost diferite, căutîndu-se a se folosi, printre altele, și experiența bogată a unităților frunțașe din regiune.

În *Buletinul schimbului de experiență* — pe care-l editează lunar Biblioteca regională Iași — au fost incluse în perioada septembrie—noiembrie 1961 diverse materiale de îndrumare metodică, referitoare la modul în care bibliotecile de la sate trebuie să organizeze îndrumarea lecturii cititorilor. Astfel materialul *Cartea agrozootehnică în mîna fiecărui țaran muncitor* a popularizat experiența pozitivă a bibliotecarilor sovietici, prezentată în ultimele numere ale revistei *Bibliotekar*. Cu această ocazie s-au dat indicații referitoare la organizarea *Colțului brigăzii zootehnice*, precum și la întocmirea unor panouri de cărți. Într-un material, intitulat *Sarcinile bibliotecilor de la sate în perioada de iarnă*, s-a insistat asupra în-

drumării individuale și diferențiate a lecturii cititorilor colectivști înscriși la învățământul agrozootehnic de masă. De altfel s-a și dat indicația ca bibliotecarii să aibe o evidență a colectivștilor care frecventează aceste cursuri. În fiecare număr al buletinului s-au dat și liste de recomandare pentru brigadierii zootehniști și legumicoli.

Activitatea bibliografică a Bibliotecii regionale Iași a cunoscut și o altă formă interesantă și anume afișul-plan de lectură. În prezent s-au tipărit 4000 asemenea afișe. Tematica lor a fost aleasă în funcție de sarcinile pe care le pune în fața lucrătorilor din agricultura regiunii Iași, Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961 și Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în fața activului de partid din regiunea Iași. Unul din afișele-plan de lectură se adresează brigadierilor zootehniști, altul celor care lucrează în brigăzile de cîmp, al treilea crescătorilor de păsări, iar al patrulea popularizează fondurile de cărți agrozootehnice existente în biblioteci.

Popularizarea experienței bibliotecilor frunțase din regiune, în direcția difuzării cărții agrozootehnice, a fost un alt obiectiv al muncii metodice a bibliotecii regionale. Legat de aceasta, trebuie să vorbim de îndrumarea acordată centrelor metodice din regiune. Activitatea rodnică, desfășurată de centrul metodic Dragalina-Birlad, a făcut obiectul unei serii de șase articole publicate în ziarul *Flacăra Iașului*, precum și a unui amplu material de prezentare în *Buletinul schimbului de experiență*. Cu această ocazie s-au relevat: organizarea rafturilor tematice, bogata agitație vizuală la locul de muncă al colectivștilor, consfăturile cu cititorii cărții agrozootehnice, metodele noi și eficiente folosite în popularizarea cărții în rîndurile colectivștilor.

La un alt centru metodic (Mogoșești—Pașcani), biblioteca regională a organizat un concurs „Cine știe, cîștigă”, pe tema: *G.A.C. Mogoșești, o gospodărie agricolă colectivă în plină dezvoltare*.

Asemenea manifestări au avut loc în numeroase biblioteci comunale, ca urmare a schimburilor interregionale de experiență organizate de biblioteca regională cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular regional, precum și în centrele metodice Deleni-Vaslui, Tătăruși-Paşcani, la care au participat toți bibliotecarii comunali din regiune. În urma acestor schimburi de experiență, agitația vizuală în unele biblioteci comunale (Osoli-Iași, Tăcuta-Vaslui, Lespezi-Paşcani, Dragalina-Birlad și altele), a crescut ca vo-

lum și conținut, mai ales în preajma deschiderii învățământului agrozootehnic de masă.

La propunerea unor bibliotecari din regiune, s-au elaborat materiale documentare pentru organizarea unor seri de întrebări și răspunsuri pe diverse teme agricole. Cu colaborarea specialiștilor biblioteca regională a alcătuit două asemenea materiale pe temele *Creșterea bovinelor* și *Bolile animalelor*. Aceste materiale au fost folosite de multe biblioteci de la sate, printre care și biblioteca comunală Băsești-Birlad, care a organizat o seară de întrebări și răspunsuri cu crescătorii de animale din G.A.C., cursanți la învățământul agrozootehnic. De asemenea, la Tăcuta-Vaslui, biblioteca a prezentat cartea *Porumbul siloz*, și lista bibliografică *Ce să citească cursanții de la învățământul agrozootehnic de masă*.

Pentru eficiența îndrumării metodice a bibliotecilor de la sate, de un real folos ne-a fost fișierul *Gospodării agricole colective din regiunea Iași*, pe baza căruia și în funcție de profilul economic al gospodăriilor, s-au trimis în ultimul timp mai multe materiale bibliografice, președinților și brigadierilor din G.A.C. Un astfel de material s-a referit la recuperarea brăzdărilor de plug, știind că în perioada de iarnă se pregătesc uneltele pentru campaniile agricole viitoare.

Considerăm utilă și discuția cu bibliotecarii raionali în jurul temei *Tipărituri în sprijinul consolidării economico-organizatorice a G.A.C. și a colectivizării agriculturii*. Este vorba de afișe tipărite în tiraje de masă și foi volante, editate din inițiativa Comitetului regional de partid-Iași, pentru a fi folosite de bibliotecari în recomandările de lectură pentru colectivștii cursanți la învățământul agrozootehnic de masă, ca de exemplu: *Prin îngrășăminte naturale, sporuri mari de recoltă* (G.A.C. Iazu-Nou, raionul Hîrlău), *Aproape 300.000 lei venit bănesc de la grădina de legume* (G.A.C. Stănilești-Huși) *Cum am obținut 2580 kg. grâu în medie la ha. Eforturile depuse pentru stăvilirea eroziunii solului sînt răsplătite din plin*.

În viitor vom continua aprovizionarea atentă cu cărți agrozootehnice a bibliotecilor de la sate, schimburile de experiență pe plan regional în centrele metodice din raioane, întocmirea de bibliografii pentru lectorii cercurilor de învățămînt agricol, — stimulînd astfel interesul bibliotecarilor în direcția organizării unei eficiente propagande a cărții agrozootehnice în rîndul cursanților de la învățământul agrozootehnic de masă.

Emil OLARIU, Liviu MOSCOVICI
Biblioteca regională Iași

INIȚIATIVE BUNE

Trecînd în revistă succesele obținute în desfășurarea procesului de transformare socialistă a agriculturii, în cuvîntarea rostită cu prilejul închiderii Consfăturii pe țară a țăranilor colectivști, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej remarcă realizările regiunii Galați — regiune cu mare pondere în producția agricolă a țării — care la data respectivă era colectivizată în proporție de 82,5%.

În lupta ce se duce pentru consolidarea sectorului socialist din agricultură, prin munca politico-educativă de masă se urmărește lămurirea țăranilor muncitori pentru a trece în masă spre gospodăria colectivă, în scopul încheierii procesului de colectivizare în regiune. Pentru realizarea acestei sarcini, sfaturile populare, instituțiile culturale și organizațiile obștești din regiunea Galați sînt permanent prezente cu inițiative eficiente. Multe din acestea privesc activitatea cu cartea, urmărind mobilizarea lucrătorilor din bibliotecile publice la îndeplinirea sarcinilor celor mai actuale izvorite din ultimele documente de partid. Un asemenea obiectiv și-a propus ședința la care — către sfîșitul anului 1961 — secțiunea de învățămînt și cultură a sfatului popular regional Galați și Biblioteca regională „V. A. Urechia” au convocat pe conducătorii bibliotecilor raionale. Analiza întreprinsă și instructajul efectuat cu această ocazie au subliniat contribuția bibliotecilor din regiunea Galați la dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii de la sate, la formarea spiritului colectivist, aportul lor la răspîndirea cunoștințelor științifice și a metodelor avansate în practica agricolă.

Merită să fie amintite recomandările concrete făcute de Biblioteca regională Galați pentru includerea în planurile de muncă pe 1962 a unor acțiuni menite să determine prezența și mai activă a bibliotecilor în ansamblul transformărilor social-culturale ce au loc în viața satelor gălățene. Cităm cîteva din ele: concursuri pe teme G.A.C. — *calea spre belșug și bunăstare, Pe mîna cui dați comoara?* și *Cum se hrănesc animalele în perioada de iarnă*. Se preconizează de asemenea organizarea unor consfătuiri cu cititorii pe teme ca: *Porumbul siloz — baza creșterii producției de carne, Cum se pot obține 3800—4000 kg lapte pe cap de vacă furajată, Creșterea porcilor, una din cele mai rentabile ramuri zootehnice* etc. Vor fi alcătuite expoziții pe teme:

Cartea agrozootehnică, sfătuitoare prețioasă și Cartea și produsul. S-au dat indicații pentru întocmirea unor planuri de lectură destinate îngrijitorilor de animale și pentru experimentarea raftului pe profesii. Programarea unor asemenea acțiuni va face și mai eficace activitatea bibliotecilor în sprijinul muncii de transformare socialistă a satului.

★

De la primul și pînă la cel din urmă punct al ordinei de zi, programul ultimului seminar din anul 1961 cu bibliotecarii din raionul Brăila a fost consacrat problemelor care preocupă astăzi în cea mai mare măsură întregul activ cultural: dezvoltarea și consolidarea sectorului socialist din agricultură. După prima zi, în care au fost epuizate lecțiile, referatele și discuțiile purtate pe marginea acestei teme, participanții s-au deplasat în comuna Roman, unde împreună cu directorii căminelor culturale din raion au luat parte la desfășurarea aplicației practice. Deosebit de instructivă a fost vizitarea gospodăriei agricole colective „Elena Pavel” din comună, — o demonstrație vie, convingătoare, a bunăstării ca rod al hărniciei și buneii organizări a muncii colectivștilor. Cu mare interes a fost urmărită demonstrația făcută de un brigadier zootehnist în legătură cu efectuarea masajului la vacile de lapte, metodă care are ca rezultat sporirea cantității de lapte și a procentului de grăsime la oel de-al doilea muls.

Programul seminarului s-a încheiat în sala căminului cultural din Roman cu prezentarea unei seri de calcul avînd ca temă *Rolul zootehnicii în dezvoltarea avuturii gospodăriei agricole colective*.

Vestile primite între timp la raion privind organizarea unor manifestări asemănătoare și în alte comune confirmă faptul că seminarul și-a atins scopul.

★

„Documentele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. stabilesc sarcini importante în domeniul muncii politice de masă, pentru formarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii corespunzătoare transformărilor social-economice care au loc în țara noastră. În această direcție, activitatea cu cartea trebuie să-și aducă

o contribuție din ce în ce mai însemnată la educarea oamenilor muncii, pentru mobilizarea lor activă la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid."

Am citat din „preambulul” chemării pe care Comitetul raional al femeilor din Focșani a adresat-o tuturor comitetelor raionale ale femeilor din regiunea Galați. Chemarea a declanșat organizarea unei întreceri, care urmărește să antreneze comitetele și comisiile de femei în sprijinul muncii cu cartea în cadrul celui de-al doilea concurs bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”.

Din numeroasele obiective concrete pe care inițiatorii întrecerii și le-au propus, reținem :

— înscrierea ca cititoare în bibliotecile raionului a 70% din populația feminină ;

— organizarea în colaborare cu biblioteca raională a unei consfătuiri cu mulgătoarele din gospodăriile colective asupra unei lucrări privind sporirea producției de lapte și pregătirea unei consfătuiri cu crescătorele de păsări din gospodăriile agricole colective asupra cărții *Avem 1 milion de ouă, vom avea 2 milioane* de V. F. Sidora ;

— programarea în lunile de iarnă la cercurile de citit a unor convorbiri pe teme : *Cum contribuie femeile la dezvoltarea avutului obștesc al gospodăriei colective și Ce avantaje au femeile muncind în G.A.C.*

Nu încape îndoială că inițiativa Comitetului raional al femeilor din Focșani va constitui un sprijin însemnat acordat bibliotecilor din regiunea Galați aflate în concursul bienal. Așteptăm rezultatele !

W. AUERBACH

ÎN SPRIJINUL COLECTIVIȘTILOR

Pe mîna cui dați comoara — aceasta este tema consfătuirilor cu cititorii organizate de Biblioteca comunală Vinga, din raionul Arad, regiunea Banat. O consfătuire asemănătoare a avut loc cu cîțva timp în urmă la sediul gospodăriei colective „Hristo Botev” din comuna Vinga, cu cititorii ce lucrează la ferma zootehnică. Cum s-a pregătit și s-a desfășurat această consfătuire ?

De obicei, biblioteca Lucia Nechiti participă la ședințele consiliului de conducere al gospodăriei. La una din aceste ședințe s-a constatat că mulți îngrijitori

de animale nu cunosc metodele avansate de creștere și îngrijire a animalelor, că unele metode bune aplicate în gospodărie nu sînt cunoscute și de ceilalți crescători. S-a ajuns astfel la concluzia că e necesară o mai largă răspîndire a cărții agrozootehnice.

Biblioteca a hotărît să organizeze o consfătuire cu cititorii. Cu o lună de zile înainte, ea a întocmit planuri de lectură pentru toate sectoarele din cadrul fermei zootehnice și care au fost apoi afișate la locurile de muncă.

Îngrijitorilor de animale le-au fost împrumutate cărți de zootehnie legate de preocupările fiecăruia. Pe parcurs, cu sprijinul tehnicienilor și inginerilor din gospodărie, biblioteca s-a interesat de modul cum se desfășoară lectura și studierea cărților împrumutate de la bibliotecă, cum sînt înțelese și aplicate cele învățate din cărți. Dacă se iveau greutăți în înțelegerea unor probleme, atunci specialiștii dădeau explicații cititorilor.

Temeinica pregătire a consfătuirii a dus la o largă dezbateră a problemelor pe care le-au ridicat cărțile difuzate. Consfătuirea s-a deschis cu prezentarea referatului *Despre dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei colective în lumina documentelor celui de-al III-lea Congres al P.M.R. și a Plenarei C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie 1961*, ținut de tovarășul Virgil Ungureanu, inginer zootehnist.

În continuare participanții la consfătuire au discutat pe marginea cărților din tematica consfătuirii și au expus din metodele lor de creștere și îngrijire a animalelor. De pildă mulgătoarea Ecaterina Panda a arătat cum a pus în practică cele învățate din cărțile împrumutate de la bibliotecă și în special din broșura *Cum putem obține 3800 litri lapte pe cap de vacă furajată*, care a ajutat-o să obțină cîte 3000 litri pe cap de vacă furajată, în primele zece luni ale anului trecut.

Au vorbit de asemenea despre foloasele cărților citite în practica îngrijirii animalelor încă 12 colectivități, ca de pildă Ion Meszaros, Gheorghe M., Teodor Gliga etc. care au subliniat printre altele importanța hrănirii diferențiate a animalelor în funcție de producție, cunoașterea și combaterea bolilor la animale etc.

Organizarea acestei consfătuiri a constituit un prețios schimb de experiență pentru colectivități și a dus la o circulație sporită a cărților zootehnice din fondul bibliotecii comunale.

I. STROE

GHEORGHIU-DEJ, GH. *Cuvîntare rostită la încheierea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști* — 22 decembrie 1961. Buc., Editura politică, 1961, 32 p.

Chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști. Buc., Editura politică, 1962, 16 p.

Recomandările comisiei pentru problemele privind producția de cereale și plante tehnice. Buc., Editura politică, 1962, 16 p.

Recomandările comisiei pentru problemele creșterii animalelor. Buc., Editura politică, 1962, 16 p.

Recomandările comisiei pentru problemele privind producția pomiviti-colă. Buc., Editura politică, 1962, 16 p.

Recomandările comisiei pentru problemele producției legumicole. Buc., Editura politică, 1962, 16 p.

Recomandările comisiei pentru problemele privind mecanizarea agriculturii. Buc., Editura politică, 1962, 16 p.

Recomandările comisiei pentru problemele economice și organizatorice ale gospodăriilor agricole colective. Buc., Editura politică, 1962, 16 p.

Spre un avînt și mai puternic în dezvoltarea agriculturii socialiste

În cele ce urmează facem câteva recomandări bibliotecarilor de la sate privind tematică unor acțiuni pentru popularizarea documentelor Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști. Fără îndoială că aceste recomandări nu epuizează formele și metodele ce pot fi folosite în acest scop.

Expoziția pe tema: *Țărănimea noastră urmează cu încredere politica partidului.* Ea va cuprinde două secțiuni, prima fiind intitulată *Drumul belșugului*, a doua *Munca noastră înflorște.*

În prima secțiune se vor expune: 1) citatul: „Noi, țaranii, mai știm că dacă viața noastră s-a schimbat atât de mult, asta o datorăm partidului nostru, îndrumării lui înțelepte, căci grija lui de fiecare ceas e bunăstarea și fericirea întregului popor“ (din *Chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști*; 2) un grafic reprezentînd succesele obținute pe linia transformării socialiste a agriculturii, după modelul celor publicate în „Agricultura nouă“, VIII (1961), 800 (26 dec.), p. 1 și 802 (30 dec.), p. 2 și fotografii cu aspecte din G.A.C. sau din viața nouă a satului vor forma partea ilustrativă a expoziției. Recomandăm bibliotecarilor ca bibliografie lucrarea: GH. GHEORGHIU-DEJ. *Cuvîntare rostită la încheierea*

Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști — 22 decembrie 1961. Buc., Editura politică, 1961, 32 p., precum și lucrări social-politice care oglindesc lupta partidului pentru făurirea unei vieți noi, fericite, a țăranilor muncitori. În alegerea cărților bibliotecarii vor folosi materialele *Sub steagul partidului spre noi victorii* (Călăuza bibliotecarului, XIV (1961), 4 (apr.), p. 16—17) și *Un mareș program de dezvoltare a agriculturii socialiste* (Călăuza bibliotecarului, XIV (1961), 9 (sept.), p. 47).

Pentru secțiunea a doua se vor alege broșuri din experiența gospodăriilor colective, editate pe plan local. A se consulta pentru aceasta *Indicele bibliografic* și fotomontajul publicat în „Călăuza bi-

bliotecarului" XIV (1961), 5 (mai), p. 23—27. Tot aici vor fi expuse și cuvântările rostite de delegații din regiunea respectivă la Consfătuirea pe țară a țăranilor colectivști, care vor fi extrase din ziarele în care au fost publicate. În comunele unde există unități agricole socialiste și colectivști fruntași, cărora le-au fost conferite titluri, ordine și medalii

pentru munca lor plină de abnegație pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, bibliotecarii vor consemna acest lucru în expoziție, fie printr-un mic panou intitulat *Inalta prețuire a muncii*, fie prin fotografii cu explicațiile necesare. Această secțiune va fi completată cu grafice ilustrând rezultatele obținute de colecțiștii din localitatea respectivă.

★

Concursul ghicitoare „Cine citește, folosește” pe tema: *Agrotehnica înaintată—chezășia obținerii unor recolte îmbelșugate.*

Recomandăm bibliotecarilor să-și formeze un colectiv pentru pregătirea și desfășurarea concursului, colectiv care să aibe sarcina de a formula întrebările și răspunsurile, de a întocmi o bibliografie de recomandare a cărților celor mai necesare și potrivite. Bibliotecarii vor folosi materialele: *Concurs pentru brigăzile de câmp* (Călăuza bibliotecarului, XIV (1961), 10 (oct.), p. 19—20 și 23—24); *Noua casetă cu broșuri agrozootehnice apărute în Editura agro-silvică* (Călăuza bibliotecarului, XIV (1961), 12 (dec.), p. 19—20); *Să cultivăm porumbul pentru boabe la un înalt nivel agrotehnic*. Prezentare biblio-

grafică. (Călăuza bibliotecarului, XIV (1961), 12 (dec.), p. 20—21); *Ce ne spun cărțile despre fertilitatea solului* — Prezentare bibliografică. (Călăuza bibliotecarului, XV (1962), 1 (ian.), p. 16—17) și *Cum putem obține 5000 kgr. porumb boabe la hectar în culturile neirigate* (Călăuza bibliotecarului, XV (1962), 2 (febr.), p. 28). De mult folos pentru o mai temeinică pregătire a participanților la concurs vor fi *Chemarea și Recomandările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști*, publicate în presa centrală și locală, și broșuri pe care bibliotecarii le vor pune la îndemână concurenților.

Seară de întrebări și răspunsuri pe tema: *Să sporim efectivul de animale.*

Ca o verigă a acestui ciclu de acțiuni de masă consacrate popularizării documentelor Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști se înscrie și seara de întrebări și răspunsuri. Recomandăm bibliotecarilor să folosească indicațiile cuprinse în articolul *Să organizăm o seară de întrebări și răspunsuri* — Consultație metodică — de Dima Drăgan Corneliu (Călăuza bi-

bliotecarului, XV (1962), 1 (ian.), p. 26—27). Pentru întocmirea bibliografiei se vor folosi și materialele *Un mareț program de dezvoltare a agriculturii socialiste* (Călăuza bibliotecarului, XIV (1961), 9 (sept.), p. 8—9) și *Ce ne spun cărțile despre creșterea și îngrijirea animalelor* (Călăuza bibliotecarului, XV (1962), 2 (febr.), p. 20).

★

În planurile de lectură pentru cercurile de citit vor fi incluse lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști, un loc de frunte ocupînd *Cuvîntarea rostită la încheierea Consfătuirii pe țară a*

țăranilor coactivști — 22 decembrie 1961 — de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. (Buc., Editura politică, 1961, 32 p.) și *Chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști*. Buc., Editura politică, 1962, 16 p.).

vă prezentăm...vă recomandăm...

Trăim astăzi o viață nouă

Babșa e un sătuleț din cîmpia Banatului. Ținuți în întunericul neștiinței — de vechiul regim burghez-moșieresc, băbșenii au ieșit azi la lumină, croindu-și o nouă viață, pășind cu încredere pe drumul arătat de partid, drumul gospodăriei agricole colective, al belșugului. Pînă nu de mult, majoritatea sătenilor din Babșa erau analfabeți. Transformările de ordin economic, agricultura nouă, socialistă, au exercitat puternice influențe și asupra conștiinței țaranului băbșan. Activitatea culturală constituie o parte integrantă, o nouă atracție în șiragul bucuriilor sale zilnice.

Pentru țaranii muncitori din Babșa, participarea la manifestările de masă cu cartea pe care le organizează biblioteca sătescă a devenit o obișnuință. Obișnuință creată însă prin ani de muncă neobosită și însufletită în slujba culturalizării maselor. Biblioteca din Babșa, unde lucrează ca bibliotecară voluntară învățătoarea Maria Ciocă se poate mîndri azi cu o cifră impresionantă: 70% din populație frecventează biblioteca. Sub îndrumarea organizației de partid din sat, ținînd o permanentă legătură cu consiliul de conducere al gospodăriei agricole colective, biblioteca a reușit să desfășoare o activitate rodnică, interesantă, contribuind la obținerea unor rezultate practice valoroase în munca colectivităților.

Gospodăria colectivă „Înfrățirea“ din Babșa a luat ființă în ianuarie 1959. În multe din acțiunile întreprinse, colectivității au primit un susținut sprijin din partea bibliotecii sătesci. Fruntașii în muncă sînt și fruntașii la lectură. Cartea i-a ajutat pe colectivității din Babșa să muncească rațional, să obțină roade bogate. Despre aceste

fapte, președintele colectivei, tovarășul Ion Radu — obișnuiește să spună: „Ai carte, ai parte... de recolte îmbelșugate“.

Dintre numeroasele acțiuni organizate de biblioteca sătescă din Babșa

în sprijinul dezvoltării și consolidării agriculturii socialiste, seara literară *Trăim astăzi o viață nouă* a fost una dintre cele mai reușite. În alcătuirea și desfășurarea acestei manifestări, textul literar din opere consacrate a fost împletit cu realizări și preocupări din viața satului. În acest fel faptele de viață și cele din cărți s-au completat reciproc, căpătînd mai multă greutate și putere de convingere.

În seara aceea, căminul cultural primise între zidurile lui peste 200 de țărani muncitori. Și toți așteptau cu nerăbdare începerea acțiunii, care se anunța interesantă și bogată.

Dar iată că în fața cortinei apar doi tineri: un băiat și o fată. Versurile inspirate ale poezilor Tudor Arghezi și

Eugen Jebeleanu evocă vremurile triste de altă dată, când țăranul era crunt exploatat de boieri. Dar totodată, ele cuprind și imboldul:

*Nu-i rău, Ioana, să ți le-amintești,
În aste vremuri noi, când la fereastră
Nu-ți vin jandarmi, necazuri roi,
Ci-i bolta cerului albastră.
Și când cu toții împreună, prin munca
noastră,*

Ne ridicăm spre soare, din nevoi.

La ridicarea cortinei, apare pe scenă prezentatorul care în câteva cuvinte

prezintă spectatorilor pe „eroii” acestei seri literare. Sînt personajele celor mai cunoscute și îndrăgite cărți din literatura noastră socialistă, care prin tot ce au mai bun, mai general uman, sînt aceiași cu oamenii noi din satele noastre pornite pe drumul socialismului.

Iată că pe scenă vin „eroii”: Mitru Moț, Mitrea Cocor, Ilie Barbu, Catrina, doctorul Ștefan. Alcătuind un interesant cor ei cîntă împreună impresionantele transformări din viața satului:

*În trecut am dus-o-n chin
Doar amar și doar venin,
Griji, nevoi ne năpădeau,
Negre zilele erau
Dar azi în bătrînul sat
Viața noastră s-a schimbat
Căci conduși de-al nost' partid*

*Toți ca unul ne-am unit.
Pretutîndeni munca-și țese
Straie noi, straie alese.
Și-nflorim cu ele țara
Cum înfloare primăvara.*

Din acest moment începe seara literară propriu-zisă, care se desfășoară după modelul cunoscut. Prezentatorul sintetizează în câteva fraze, ideea principală a cărții, insistînd asupra acelor aspecte care se leagă de tema seriei literare, după care urmează lectura artistică a unui scurt fragment din volumul respectiv. Vorbind despre reforma agrară din 1945, cînd țăranii muncitori, conduși de comuniști, au luat pămînturile în mîna lor, — ideea a fost ilustrată prin citirea unui fragment din *Mitrea Cocor* de M. Sadoveanu și *Setea* de T. Popovici.

Dar munca pe micile loturi de pămînt este grea și nefolositoare. Numai unindu-se în marea familie a colectivizatorilor, țăranii muncitori ajung în sfîrșit la bunăstare și fericire. Și arătînd cum „s-au desfășurat” țăranii din Babșa cu cîțiva ani în urmă, prezentatorul anunță lectura unui fragment din nucea lui Marin Preda *Desfășurarea*.

O dată cu înființarea gospodăriei agricole colective, viața țăranului se schimbă din temelii. Colectivistul este un om priceput, destoinic, cu un nivel politic, cultural și profesional ridicat. Și țăranii colectivizatori din Babșa sînt azi oameni noi, care discută și aplică în munca lor metode avansate: hibridizare, polenizare suplimentară, chimizare, întocmai ca și în versurile Marinei Banuș *Despre pămînt*.

Pentru a fi și mai convingătoare afirmația despre belșugul colectivizatorilor, lectura textelor literare este exemplificată prin apariția pe scenă a unui colectivist fruntaș, care în versuri pline de haz arată ascultătorilor că „i s-a rupt căruța-n drum” din cauza prea multor bucate încărcate.

COLECTIVISTUL:

*Măi, tovarăși, să vă spun:
Mi s-a rupt căruța-n drum
Că mulți saci am vrut să pun:*

Cinci cruciș, cinci curmeziș,
Vreo șase i-am pus ponchiș,
Socotind că pină-n seară
O să car greaua povară

PREZENTATORUL

— Despre ce povară spui?

COLECTIVISTUL:

Una cum o alta nu-i...
De la magazie car
Cu căruța în hambar,
Roadele ce-am căpătat
Pentru cite am lucrat
Și-apoi vreau să aflu satul,
Tu și el, cum zic, tot natul,
Că răsplata ce-am primit
Mi-a dat multe de gândit:
Cum să umblu, să găsesc
Niște meșteri, să-i tocmesc,
Dușumea să-mi pună-n casă
Să-mi cumpăr și-o nouă masă

Ba, și-un radio să-mi iau,
Ca în timpu-n care stau
La odihnă, el să-i zică
Și din gură și din scripcă
Vesele cîntări — să fie
Înc-o nouă mărturie
Despre-a noastră bucurie —
Viața în gospodărie!
(către roată)

Hei, tu roată, te-ai stricat,
Caru-n drum mi l-ai lăsat.
Dar nu-i bai, fiindcă te-oi drege
Și spre casă tot vom merge
Dar să știi, la anul, tată,
Mă lipsesc de car, de roată.
Căci muncind cu mai mult spor,
O să-mi pun la car... motor!
Cred c-ai înțeles, bădică
Ce am vrut să spun adică:
Ca să-nlătur ghinionul
Le-oi căra cu... camionul.

Liviu Stănescu, cel care a spus aceste versuri, este unul din cei mai harnici colectivști din Babșa, și în același timp, unul dintre cei mai buni cititori ai bibliotecii.

Despre viața nouă a colectivștilor, vorbesc încă multe alte realizări. La Babșa s-a construit o școală nouă. Copiii colectivștilor învață cu sîrg, ei pornesc pe un nou drum în viață, dedicîndu-se fiecare meseriei îndrăgite. Fiul lui Ion Boț este muncitor frunțaș la Reșița, mine-poimîne inginer. În Babșa sînt învățători, ingineri și mulți studenți și elevi, ridicați în anii de democrație populară din rîndul colectivștilor băbșeni. Drumul vieții lor este poate același cu cel al doctorului Ștefan din romanul *Bogăția unui sărac* de Ion Grecea — din care de asemenea s-a citit un fragment.

În încheierea seriei literare, prezentatorul a invitat participanții să viziteze cît mai des biblioteca sătească unde alături de cărțile citate, pe care le-a recomandat din nou, se găsesc alte numeroase volume frumoase, interesante.

Cei doi tineri care au deschis acțiunea apar din nou pe scenă, și glasurile lor tinerești răsună puternic și emoționant. Ei vorbesc acum, despre partid — părintele iubit, conducătorul înțelept căruia noi toți îi datorăm viața frumoasă și fericită de azi. Versurile înflăcărate ale poetului A. Toma, parcă anume au fost create, să răspundă celor mai sincere și mai profunde sentimente ale celor din sală.

Partid, tu pentru noi, prin noi învingi,
Sub orice pas, un iad străvechi tu stingi.
Și-n orice seceră, orice ciocan,
Un cuget pui cu-avînt de năzdrăvan.

Azi, cînd ne crești a fi atotstăpîni,
Bem crezul tău cu flăcări în plămîni,
Turnînd nădejde, dragoste, mîndrie.
În munca dezrobită pe vecie.

Căci omul nou nu-i dornic doar de spor,
I-ai prins aripi și-i suflă vînt de zbor,
Și-și cere liber largul pămîntesc
Căci aripile-i cresc...
Și cresc...
Și cresc...

CE NE SPUN CĂRȚILE DESPRE CREȘTEREA ȘI ÎNGRIJIREA ANIMALELOR

Prezentare bibliografică

Dezvoltarea agriculturii noastre socialiste este strâns legată de introducerea pe scară tot mai largă în practica agricolă a cuceririlor științei și tehnicii moderne. Cartea agricolă joacă în acest sens un rol deosebit de important, constituind un prețios sfătuitor al țăranimii, căreia îi arată căile și mijloacele pentru a smulge pământului cât mai multe roade și a obține de la animale produse cât mai multe și mai ieftine.

În ceea ce privește creșterea animalelor, ca și în alte domenii de activitate, datorită grijii partidului și guvernului există astăzi o bogată literatură, care pune la îndemâna crescătorilor de animale cunoștințe și recomandări folositoare, bazate pe cercetări științifice și pe experiența acumulată de-a lungul timpului în acest sector de producție.

Dezvoltarea rapidă a creșterii animalelor în țara noastră trebuie să se realizeze prin sporirea șeptelului și îmbunătățirea continuă a productivității lui. Acestea sînt căile principale care fac posibilă îndeplinirea cu succes a obiectivelor stabilite de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R.

La Consfătuirea pe țară a țăranilor colectivști s-a scos în evidență, printre altele, faptul că la baza dezvoltării șeptelului stă creșterea rațională și dirijată a animalelor tinere din prăsilă proprie, dîndu-se numeroase exemple de gospodării agricole colective care și-au sporit pe această cale efectivul, în special la vaci de lapte. Referitor la această problemă, din broșurile *Creșterea tineretului taurin* de Gh. Bănică și *Creșterea tineretului porcîn* de I. Ţolea se desprind o serie întregă de învățăminte pentru crescătorii de animale. Astfel, în ele se arată că, condițiile necesare pentru obținerea de produși viguroși și bine dezvoltăți, capabili să dea la vîrstă adultă producții superioare, trebuie să fie asigurate începînd chiar înainte de împerecherea părinților.

Produșii obținuți din animale cu însușiri productive valoroase, robuste și bine hrănite și îngrijite cresc și se dezvoltă

mai bine decît cei proveniți din părinți debili, hrăniți și îngrijiți necorespunzător. Cu alte cuvinte este necesar să se acorde o atenție deosebită alegerii animalelor de prăsilă și potrivirii perechilor, precum și pregătirii acestora înainte de montă. În continuare, trebuie să se asigure condiții bune de viață femelelor gestante (pline), deoarece de felul cum sînt hrănite și îngrijite depinde dezvoltarea produșilor la naștere și mai tîrziu. Creșterea tineretului trebuie începută de la vîrstă fragedă, imediat după fătare, în vederea obținerii unor animale cât mai productive, prin aplicarea mijloacelor principale care ne

stau la îndemînă: hrănirea, întreținerea și gimnastica funcțională.

Concluzia care se desprinde din aceste lucrări este aceea că dezvoltarea și productivitatea de miine a cirezilor și turmelor depind în cea mai mare măsură de numărul și calitatea animalelor tinere de astăzi.

★

În condițiile actuale din țara noastră, sporirea producției de lapte este una din cele mai însemnate sarcini ce stau în fața lucrătorilor din sectorul zootehnic.

Creșterea efectivului de taurine și în special a numărului de vaci, folosirea integrală a capacității productive actuale a raselor ce se cresc în țara noastră, căile ridicării producției de lapte și reducerii

prețului de cost al laptelui sînt probleme larg tratate și aprofundate în lucrările *Creșterea vacilor de lapte* de V. Teișan și *Căile sporirii producției de lapte la vaci*, de C. Bordeianu, apărute în anul 1961.

În aceste lucrări sînt prezentate în mod clar măsurile tehnico-organizatorice și in-

rește productivitatea muncii în îngrijirea animalelor, se reduc cheltuielile la construcții prin desființarea unor instalații interioare costisitoare, se mărește capacitatea de adăpostire cu peste 25—30%, se ușurează munca omului și în general se simplifică procesul tehnologic de îngrijire și exploatare a animalelor etc., demonstrează necesitatea extinderii lui în unitățile agricole socialiste.

Cea de-a doua lucrare, *Avem 1 milion de ouă, vom avea 2 milioane* — se ocupă în amănunțime de avantajele pe care le creează mecanizarea și automatizarea proceselor grele de muncă în creșterea păsărilor. Autoarea, V. F. Sidora — Erou al Muncii Socialiste din U.R.S.S. — împărtășește din bogata sa experiență arătînd cum a reușit în anul 1959 să îngrijească singură 6000 de găini, de la care a obținut peste 1 milion ouă și prin ce mijloace — așa cum s-a angajat — va îngriji 12.000 găini și să obțină de la ele 2 milioane ouă.

dicații practice privind: hrănirea rațională a vacilor — mijloc principal în etapa actuală de sporire a producției de lapte și legat de aceasta, asigurarea unei baze furajere trainice, practica reproducerii vacilor și juncilor, prevenirea și combaterea sterilității, organizarea muncii în fermele de vaci etc. Prin aplicarea în practică a recomandărilor cuprinse în aceste lucrări, în fiecare unitate agricolă socialistă poate fi sporită considerabil producția de lapte.

Cunoștințe și indicații practice privind importanța economică a creșterii diferitelor specii de animale, ameliorarea raselor, hrănirea și îngrijirea rațională etc. oferă lucrarea *Creșterea animalelor* de St. Popescu-Vifor.

Deosebit de utile pentru crescătorii de animale sînt și lucrările publicate de Editura agro-silvică în așa-numita „casetă de broșuri“, în care sînt tratate cele mai actuale probleme ale creșterii animalelor,

Ridicarea productivității muncii în creșterea animalelor constituie un alt obiectiv de seamă, asupra căruia se opresc și îl analizează sub cele mai variate aspecte lucrările: *Întreținerea taurinelor în stabulație liberă* de M. S. Osmolovski și alții și *Avem 1 milion de ouă, vom avea 2 milioane*, de V. F. Sidora, — traduceri din limba rusă, apărute în anul 1961.

În prima lucrare se arată avantajele economice multiple pe care le aduce stabulația liberă, sistem relativ nou de întreținere a animalelor, care se bazează pe învățătura micuriniștă în legătură cu fortificarea organismului sub influența condițiilor mediului extern și pe învățătura pavlovistă despre reflexele condiționate și necondiționate. Astfel, faptul că prin aplicarea acestui sistem se mă-

dezbătute și analizate multilateral în lumina Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. și a Plenarei C.C. al P. M. R. din 30 iunie—1 iulie 1961.

Aurel ALEXOIU

vă prezentăm...vă recomandăm...

CUM A APĂRUT VIAȚA PE PĂMÎNT

Expunere bibliografică

Apariția primelor ființe, originea vieții, a preocupat pe oameni din cele mai vechi timpuri. În diferitele stadii de dezvoltare a societății, problema originii vieții a fost soluționată în mod diferit, în funcție de nivelul de cunoștințe al epocii respective și de apartenența celor care dădeau răspunsul la această problemă la una din cele două concepții filozofice: materialismul sau idealismul.

Potrivit concepției idealiste, toate ființele, inclusiv omul, au apărut de la început cam în forma lor actuală, în urma acțiunii unor forțe spirituale supranaturale, mai precis datorită actului creator al divinității. În opoziție cu idealistii, filozofii și cercetătorii naturii cu tendințe materialiste porneau de la premiza că viața, ca și întreg restul lumii, este materială prin însăși natura ei și pentru a fi explicată nu are nevoie de recunoașterea vreunui principiu spiritual sau a unor forțe imateriale. Abordând problema originii vieții în mod dialectic, pe baza studiilor amănunțite a istoriei dezvoltării progresive a materiei care a precedat viața și a dus la apariția ei, materialismul filozofic marxist demonstrează cu argumente științifice, convingătoare, că viața a apărut pe cale naturală, fără intervenția unor forțe supranaturale, divine. Viața este o formă superioară de mișcare a materiei care a ajuns la un înalt grad de dezvoltare și de organizare.

Dacă în prima jumătate a secolului al XX-lea problemei apariției vieții pe pământ i se acordă în literatura universală un spațiu destul de mic, în prezent, i se consacră numeroase cărți, articole și referate. În țara noastră, în ultimul timp au apărut o serie de lucrări originale și traduceri în cadrul cărora această problemă este abordată științific, având la bază concepția despre lume a materialismului dialectic marxist. Iată numai câteva dintre acestea: *Cum a apărut viața pe Pământ* de P. Raicu, editată de S.R.S.C., 1959; *Originea vieții pe Pământ* de A. I. Oparin, Editura științifică, 1960; *Originea omului* de M. F. Nesturh, Editura științifică, 1959 și *Viața în Univers* de A. I. Oparin și V. G. Fesenkov, Editura științifică 1961.

În aceste lucrări se explică în mod științific apariția vieții pe Pământ.

Apariția vieții pe Pământ poate fi explicată numai pe baza materialismului dia-

lectic, după care viața este rezultatul dezvoltării îndelungate a materiei și constituie o etapă calitativ nouă în dezvoltarea istorică. Bazat pe principiul materialismului dialectic și pe cele mai noi cuceriri ale biologiei și speologiei, ale fizicii și chimiei, savantul sovietic A. I. Oparin, în lucrarea sa *Originea vieții pe Pământ* a adus un aport considerabil la elaborarea unei teorii moderne, științifice asupra originii vieții pe Pământ. Situându-se pe poziții raționale, materialiste, A. I. Oparin prezintă diferitele stadii ale procesului evolutiv al amplificării treptate a substanțelor organice, care a dus la formarea de sisteme complexe și în cele din urmă la apariția celor mai primitive organisme vii pe Pământ.

Încă din a doua jumătate a secolului trecut, Fr. Engels a demonstrat în lucrarea sa *Dialectica naturii* că viața nu se naște spontan și nici nu a existat din totdeauna. El a arătat că viața a apărut în urma unui îndelungat proces de evoluție a materiei, proces care a avut loc în prezența unor condiții favorabile.

Potrivit materialismului dialectic, viața este o formă superioară de mișcare a materiei, careia îi sint proprii anumite legi specifice. Viața nu a existat întotdeauna pe Pământ; ea a luat naștere din materia anorganică în urma unui îndelungat proces evolutiv, în procesul dezvoltării istorice a materiei. Viața nu este decât o calitate nouă a materiei superior organizate, așa încât pentru a explica modul ei de apariție pe Pământ nu este nevoie de nici un factor spiritual, supranatural.

Savantii și gânditorii de seamă din secolele trecute și din vremea noastră au formulat numeroase definiții ale vieții. O importanță deosebită păstrează și astăzi aceea formulată de Fr. Engels încă la sfârșitul secolului trecut în lucrarea sa *Anti-Dühring* și anume că „Viața este modul de existență al corpurilor albuminoide și acest mod de existență constă, în esență, în înnoirea continuă a componentelor chimice prin nutriție și eliminare”. Engels caracteriza corpurile albuminoide drept purtători materiali ai vieții, iar metabolismul drept funcția lor esențială din care rezultă toate celelalte criterii — chiar și cele mai generale — ale vieții.

Corpul tuturor ființelor vii este format dintr-un număr imens de părți mici, care pot fi văzute numai la microscop, așa numitele celule. Pentru a putea trăi, celulele au nevoie de substanțe nutritive. Procesul în care viețuitoarele iau din mediul înconjurător substanțe lipsite de viață pe care le transformă în corpul lor în materie vie se numește asimilație. În urma acestor transformări, în celule se formează și substanțe pe care nu le folosesc sau chiar pot fi vătămătoare pentru ele, substanțe care sînt eliminate. Procesul de transformare a materiei vii din corpul viețuitoarelor în materie nevie se numește dezasimilație. Cu alte cuvinte orice viețuitoare se găsește într-un schimb neconținut cu mediul în care trăiește. Pe de o parte viețuitoarele iau din mediul înconjurător anumite substanțe nutritive lipsite de viață pe care le transformă în substanțe proprii lor, iar pe de altă parte elimină din corp substanțe lipsite de viață, care nu le sînt necesare și pe care le dau mediului în care trăiesc. Acest schimb neconținut dintre viețuitoare și mediu a fost numit de savanții metabolism și el este cea mai de seamă însușire a viețuitoarelor.

Toate viețuitoarele laolaltă alcătuiesc materia vie, iar toate corpurile care nu sînt vii, alcătuiesc materia nevie.

În orice corp viu există o anumită substanță care se numește proteină. Substanțele proteice, care stau la baza întregii materii vii, sînt și ele alcătuite din alte substanțe mai simple, denumite aminoacizi. La rîndul lor aminoacizii sînt alcătuiți din alte substanțe și mai simple cum sînt: carbonul, hidrogenul, oxigenul, azotul și altele, substanțe lipsite de viață, care stau însă la baza vieții.

Viața n-a apărut pe Pămînt ca o creație a vreunei forțe supranaturale, ci prin trecerea de la materia nevie la materia vie, prin procesul natural de dezvoltare care se petrece în natură. Viețuitoarele, adică materia vie, au luat naștere din substanțe lipsite de viață, cu vreun miliard și jumătate de ani în urmă, cînd pe Pămînt existau condițiile naturale pentru transformarea unor substanțe nevie în materie vie, prin felurite combinații naturale. De atunci încoaie viețuitoarele s-au transformat mereu, ajungînd

la numărul și înfățișarea celor pe care le vedem astăzi.

Acest proces al transformării materiei nevie în materie vie este arătat — pe înțelesul celor mai largi mase de cititori în broșura *Cum a apărut viața pe Pămînt* de P. Raicu, iar mai dezvoltat, cu amănunte, prezentarea și combaterea diferitelor teorii neștiințifice — a spontaneității vieții, a eternității vieții etc. — în lucrarea *Originea vieții pe Pămînt* de A. I. Oparin.

Dovezi științifice ne arată — în mod neîndoielnic — că omul este de origine animală, că el a apărut prin transformarea unor animale superioare, înrudite cu maimuțele actuale. Apariția și evoluția lui se datoresc muncii, vieții în colectiv, hranei, mersului în două picioare, condițiilor de climă etc. În procesul de transformare a maimuței în om, rolul esențial l-a avut munca. Membrele anterioare, care nu mai trebuiau să susțină corpul maimuței, au putut apuca bățul, piatra, au putut culege, iar apoi au putut confecționa unelte, care să-i permită apărarea de dușmani și procurarea hranei. Această activitate de confecționare a uneltelor, munca propriu-zisă, este specifică oamenilor. Astfel, mina nu este numai organul muncii, ci și un produs al ei. Munca este prima condiție de bază a întregii vieți omenești, încît se poate spune că omul însuși este creația muncii. Datorită muncii, maimuțele superioare s-au transformat în oameni. Datorită muncii, strămoșii noștri s-au perfecționat pînă au dat naștere speței omenești. Datorită muncii, neamul omenesc a progresat pînă la nivelul la care se află astăzi și tot datorită muncii omenirea va progresa și mai mult în viitor.

Tratarea științifică a problemei apariției omului o găsim în lucrarea lui M. F. Nesturh *Originea omului*.

Oamenii muncii, eliberați de exploatare, constructori ai socialismului și comunismului, au pornit la transformarea pe scară mare a naturii. Cunoscînd legile de evoluție a viețuitoarelor, oamenii lumii noi, socialiste, creează noi soiuri de plante și animale, care să satisfacă mai bine cerințele mereu crescînde ale celor ce muncesc.

Maria IONIȚĂ

Fisier bibliografic

GHEORGHIU-DEJ, GHEORGHE. *Darea de seamă a delegației Partidului Muncitoresc Român la cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S. prezentată la plenara C.C. al P.M.R. din 30 noiembrie—5 decembrie 1961.* Buc., Editura politică, 1961, 64 p.

CASTRO, FIDEL, *Cuvântări alese.* Buc., Editura politică, 1961, 424 p.

Volumul oglindește lupta eroică dusă de poporul cuban, care, eliberându-se de sub dominația monopolurilor imperia-
liste, a realizat într-o perioadă scurtă de timp transformări
revoluționare menite să lichideze înapoierea economică, so-
cială și culturală a țării.

BUDURU, VALERIU. *Munca de partid în G.A.S. — la nivelul sarcinilor.* (Din experiența organizațiilor de bază din G.A.S. Grabați și G.A.S. Sandra, regiunea Banat) — *Însemnări* — (colecția „Construcția de partid și de stat“). Buc., Editura politică, 1961, 136 p.

Lucrarea redă aspecte din activitatea organizațiilor de bază ale grupelor de partid din G.A.S. Grabați și G.A.S. Sandra, regiunea Banat, pentru educarea și mobilizarea lucrătorilor în vederea îndeplinirii sarcinilor izvorite din documentele de partid și de stat, metodele folosite pentru dezvoltarea economică a acestor unități.

NICA S., BALAURE FL. *Politica P.M.R. de întărire a alianței dintre clasă muncitoare și țărănimea muncitoare și de transformare socialistă a agriculturii.* (Colecția „Probleme de bază ale teoriei marxist-leniniste“). Buc., Editura politică, 1961, 84 p.

Probleme de economie industrială. Buc., Editura politică, 1961, 520 p.

Culegere de lecții în ajutorul celor care studiază în cercurile de economie concretă.

MARIAN, T. *Îngrășămintele și recolta.* Buc., Editura politică, 1961, 48 p.

Lucrarea arată importanța folosirii îngrășămintelor organice și chimice și îndeosebi a gunoierului de grajd pentru sporirea fertilității solului, arătându-se cum trebuie să fie ele folosite în funcție de condițiile locale.

MIRZAC, GH. *Cum putem spori fertilitatea solului.* Buc., Editura politică, 1961, 48 p.

Broșura cuprinde problemele cele mai importante privind creșterea fertilității solului. Insistând asupra celor mai bune metode de lucrare a pământului, autorul arată în mod convingător cititorilor cum se poate realiza o fertilitate tot mai mare a solului.

BOGOESCU, C. *Migrația animalelor.* (Colecția „S.R.S.C.”) Buc., Societatea pentru răspândirea științei și culturii, 1961, 56 p.

Mulți cunosc fenomenul migrației animalelor, însă prea puțini reușesc să-i deslușească regulile, ordinea, cauzele. Lămurirea citorva probleme legate de această manifestare atât de importantă din viața animalelor se face în această broșură, care cuprinde un bogat material exemplificativ și ilustrativ.

HILT, V. *Călători și exploratori români pe meleaguri îndepărtate.* (Colecția „S.R.S.C.”). Buc., Societatea pentru răspândirea științei și culturii, 1961, 60 p. + 1 h.

Înfățișând succint călătoriile și explorările făcute de Nicolae Milescu, Gregoriu Ștefănescu și Emil Racoviță, autorul broșurii trece în revistă și contribuțiile altor călători și exploratori români, ca Dimitrie Cantemir, Iulius Popper, Dimitrie Ghica-Comănești și fiul acestuia, Nicolae, B. G. Assan, A. Ghica, frații Strat, S. Pleniceanu care au străbătut multe mii de kilometri prin Asia Mică, Africa, America de Sud, nordul Europei și alte părți ale planetei noastre.

Prin cursivitatea narațiunii, bogăția ilustrației de epocă, harta care însoțește textul, broșura stârnește interesul cititorului care află în paginile ei lucruri vrednice de a fi știute despre contribuția poporului nostru la îmbogățirea științei mondiale.

NODOLSHI, V. *Observații astronomice de amatori.* (Colecția „S.R.S.C.”). Buc., Societatea pentru răspândirea științei și culturii, 1961, 62 p.

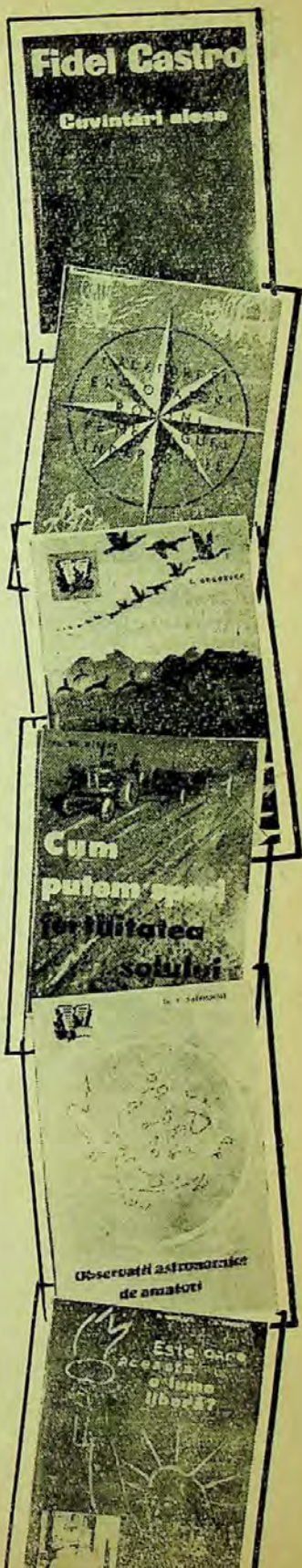
Cititorii amatori de astronomie vor găsi în broșura sfaturi practice pentru efectuarea unor observații astronomice interesante și instructive. Mijloacele și instrumentele recomandate de autor pentru cercetarea cerului sînt la îndemîna celor mai largi categorii de amatori. Broșura cuprinde ilustrații care ajută la o mai bună înțelegere a textului.

PÎRVĂNESCU, V. *Calificare înaltă, productivitate sporită, câștiguri mari.* (Colecția „S.R.S.C.”) Buc., Societatea pentru răspândirea științei și culturii, 1961, 44 p.

Autorul înfățișează pe bază de exemple concrete luate din experiența înaintată a oamenilor muncii din țara noastră, ce mare importanță prezintă pentru economia socialistă și pentru fiecare om al muncii ridicarea continuă a nivelului profesional, creșterea calificării tuturor lucrătorilor. Lucrarea popularizează cele mai valoroase inițiative de ridicare a măiestriei profesionale a oamenilor muncii la locul lor de muncă.

NIKOLAEV, N., PRODKOV, O. *Este oare aceasta o lume liberă?* Buc., Editura politică, 1961, 168 p.

Într-o formă accesibilă celor mai largi cercuri de cititori, autorii prezintă aspecte din lumea capitalistă contemporană. Folosind diverse fapte relatate de presă, ogândite în literatură și în film, ei demască morala burgheză ipocrită, zugrăvesc adevărata față a capitalismului și arată că mase tot mai largi de oameni ai muncii din țările capitaliste se conving de falsitatea propagandei imperialiste, de superioritatea socialismului.

PAUL ANGHEL, *Victoria de la Oltina*, Buc., Editura pentru literatură, 1961, 356 p.

Oltina este unul dintre cele 37 sate ale raionului Adam-Clisi, așezat pe malul Dunării, lângă balta cu același nume. Unul dintre satele Dobrogei socialiste, unul dintre miile de sate ale țării. Munca și victoriile bravilor colectivști de-aici care smulg pământului recolte dintre cele mai mari, i-au dus faima

dincolo de hotarele regiunii. Nu e puțin lucru să obții atita belșug de produse, să reușești ca un sat înapoiat, cu foarte mulți săraci, cu foarte mulți analfabeți, — moștenire dureroasă a unui trecut nu prea îndepărtat, — să devină o comună bogată, care capătă pe zi ce trece înfățișarea unui oraș.

Volumul *Victoria de la Oltina* de Paul Anghel, recent apărut în Editura pentru literatură, este alcătuit dintr-o suită de reportaje care urmărește să cuprindă într-o prezentare monografică, aspecte multiple și semnificative din viața și activitatea gospodăriei agricole colective „Victoria” de la Oltina. Înfățișând mersul înainte al G.A.C. „Victoria”, de la înființare și pînă astăzi, succesele în muncă obținute de colectivști, viața lor nouă, scriitorul înfățișează imaginea luminoasă a satului românesc contemporan care, sub conducerea partidului, pășeste cu încredere în etapa desăvîrșirii construcției socialiste. Ideea care străbate paginile cărții este aceea că progresul general al comunei, bunăstarea din casele colectivștilor, se datoresc exclusiv procesului de colectivizare a agriculturii.

De fapt, adevărata istorie a acestui sat, care se pierde în negura vremii, a început odată cu înființarea gospodăriei colective, la 12 octombrie 1952. Ca să scoată în evidență noul din viața oamenilor și a comunei, scriitorul recurge la antiteza dintre trecut și prezent. Reportajele *Drum dobrogean, Unul dintre cele treizeci și*

șapte de sate, ca și unele referiri ce se fac printre rînduri sau în discuțiile purtate, au menirea să prezinte cititorului date despre comună, despre oamenii ei, despre îndelunga înapoiere materială și culturală din trecut. Oltinenii au dus o îndîrjită luptă cu exploatoarii, cu natura vitregă și capricioasă; pământurile puține și degradate, le scrijileau cu plugul ancestral „tras pe coaste de dealuri sau rîpi de vitele flămînde și slabe”; casele, din chirpici, „cu rogojini de papură, cu țoale de cîneapă pe scînduri de lemn”. Singurele instituții „de cultură” date de burghezie oltinenilor erau cele zece circiumi unde se putea bea vin „pe muncă, pe acaturile din gospodărie sau pe pămînt”. De aceea, nu surprinde pe nimeni că după 1944, 70 la sută din numărul adulților era neștiutor de carte. În 1953, cînd ciobanul Fanache Proicea a intrat în gospodăria colectivă, făcea „contabilitate pe băt sau pe răboj”.

Afirmatiile scriitorului se bazează pe o documentare bogată, culeasă din statisticele și documentele vremii, demascatoare pentru producția și nivelul de viață al unei provincii erunt exploatată și ținută în întuneric de clasele stăpînitoare. După această scurtă prezentare în reportajele cuprinse în ciclul „Oltina — jurnal de campanie”, autorul începe să zugrăvească realitățile de astăzi ale Oltinei, oamenii care s-au dăruit cu pasiune construcției socialiste la sate. Autorul descrie, spre exemplu, lupta oltinenilor, în frunte cu comuniștii Ilie Dincu, Levente, Gheorghe Batală, împotriva mizeriei și exploatării. Ei încep munca pentru lămurirea oamenilor de a intra în gospodăria colectivă, trebuind să înfrunte autoritatea încă puternică a chiaburilor din sat, ineria oamenilor, scormirile dușmănoase. Datorită unei munci înțelepte și stăruitoare oltinenii l-au crezut atunci „pe cuvînt” pe Ilie Dincu, au ieșit „în lume” și au pornit pe drumul belșugului. În cuvinte emoționante, scriitorul descrie toată bucuria oltinenilor de a-l fi ascultat atunci pe Ilie Dincu, de aceea, în martie 1961, îl realeg deputat în sfatul popular local.

După înființarea gospodăriei colective, în Oltina munca se efectuează cu mijloace mecanizate, pe baza unei agrotehnici înaintate; se îndiguiesc pămînturi, se obțin în medie peste 1500 kg grîu la hectar, se construiesc case noi, dispen-

sar, școală, se electrifică comuna, se fac șosele, se ridică construcții publice „se traduc în viață nevoile oamenilor“, colectivii își cumpără aparate de radio, citesc reviste și cărți, sînt ajutați să învețe, să se califice pentru exigențele marii agriculturi moderne. „S-au construit în anii de după colectivizare peste 300 de case noi din ciștigurile pe zile-muncă lucrate la gospodărie. 300 de case fac împreună un sat nou. Un sat puternic, un sat cu 300 de familii! Scoateți din incinta satului cele 300 de case cu grajduri, șoproane, hambare, garduri, fințini și așezați-le pe un cîmp gol! Adăugați-le stîlpi care aduc lumina electrică, adăugați antenele de radio! Așezați în fiecare din cele 300 de case mobilă nouă, covoare, tablouri pe pereți, umpleți lăzile și dulapurile cu haine, rufărie și țesături, ticsiți cămărilor cu gavanoase de unt sau de miere, burduși bine hambarele cu saci de grîu și porumb și veți avea izbitoarea senzație a ceea ce înseamnă belșugul de la Oltina. Și nu tot numai o parte a lui!“ Este imaginea Oltinei de astăzi, pe care o cunoaște scriitorul în iarna anului 1961. Oltina care, nu mai într-o singură zi, după datele zootehnicianului Marin Batală, s-a îmbogățit cu: „132 de miei, 28 purceluși, 500 de pul Rhode-Island, 5 viței, un minz, 30 de iepuri de casă, 870 de ouă, 1000 kg de pește scos din baltă“.

Cînd se oprește la munca propriu-zisă a colectivizatorilor (reportajele *Intermezzo medical-organizatoric*, *Povestea digului* etc.), autorul are în față perspectiva unei mari bătălii, pașnice, dusă pentru realizarea unor cît mai bogate recolte. Atmosfera febrilă, de luptă, scriitorul o întâlnește la fiecare pas: la cîmp, la șanțierul de irigații, în inima bălții sau la munca de plantații, la ședințele de lucru, peste tot unde omul e hotărît să smulgă naturii „secretele“ și s-o adapteze nevoilor sale. Semnificativă și plină de măreție în același timp rămîne dorința colectivizatorilor din Oltina de „a ridica“ Dunărea la o înălțime de peste 150 de metri, ca să irige aici circa 1000 hectare de pămînt.

Dar Oltina de astăzi este bogată și înfloritoare datorită, în primul rînd, oamenilor minunați care au crescut și s-au

dezvoltat odată cu ea. Ilie Dincu, Vasile Popa, Levente Levente, brigadierii de cîmp Maria Socoteală sau Ciuciuleacă, alături de alți colectivști cu care autorul a stat de vorbă sau i-a văzut muncind, sînt oameni ai zilelor noastre, reprezentativi pentru satul colectivizat. Prin munca lor, ei contribuie din plin la dezvoltarea și întărirea gospodăriei colective de care se simt legați și pe care o prețuiesc nespus de mult. Scriitorul surprinde în felul de a fi și a munci al colectivizatorilor din Oltina, transformările revoluționare petrecute în conștiința țăranilor muncitori. Un om nou, omul socialist, s-a născut în bătălia pentru socialism.

„În această țară de piatră și pămînt, în acest leagăn al mileniilor și civilizațiilor, omul se ridicase mîndru, în lumina celei mai tinere vîrste a istoriei, cu brațele încărcate de pîine, miere și struguri.

Pe soclul de piatră al monumentului de la Adam-Clisi, vechiul rob, desferecat și falnic, își suise statuia vestind lumii bucuria și biruința sa“.

Citind volumul de reportaje semnat de Paul Anghel, cititorii vor înțelege că rezultatele frumoase obținute de „Victoria“ de la Oltina, sporirea avutului obștesc, întărirea și consolidarea gospodăriei lor colective, sînt dovezi ale destoiniciei și muncii avîntate a colectivizatorilor. Scriitorul are meritul de a fi arătat concret, susținut de fapte și date grăitoare, avîntul creator al maselor eliberate de exploatare. Dincolo de această poezie a cifrelor, cartea se citește cu interes datorită siguranței cu care autorul a surprins elementele semnificative din viața și munca unei gospodării colective. Deși materialul faptic era numeros și vast, scriitorul nu s-a lăsat furat de multitudinea faptelor și a lucrurilor văzute, a exemplurilor și a cifrelor, ci s-a oprit, aproape totdeauna, la lucrurile esențiale și interesante, pe care le-a prezentat într-un stil simplu, limpede. De aici și caracterul dinamic al reportajelor, care fac antrenantă lectura întregului volum.

Pentru bibliotecarii noștri, apariția volumului *Victoria de la Oltina* este binevenită și utilă. Este vorba de o lucrare literară inspirată din realitățile noastre socialiste, cu semnificații ideologice și estetice adînci și complexe. Totodată, ea marchează evoluția artistică a unui tînar și talentat scriitor, de la care sînt de așteptat lucrări valoroase.

Cornel POPESCU

Cum putem obține 5000 kg boabe la ha la porumbul dublu hibrid în cultura neirigată

Obținerea începând încă din anul 1962, pe suprafețe neirigate, a unei recolte de 5000 kg. porumb boabe la hectar, — sarcină de seamă trasată de partid, — cere din partea oamenilor muncii din agricultură cunoașterea îndeaproape a complexului de măsuri agrotehnice ce trebuie aplicate culturii acestei plante atât de valoroase. Ei au la îndemână broșura *Cum putem obține 5000 kg. boabe la ha la porumbul dublu hibrid în cultura neirigată*, scrisă de un colectiv de la Institutul de cercetări agricole. Autorii au reușit ca pe baza rezultatelor obținute atât la stațiunile experimentale cât și în numeroase gospodării agricole de stat și colective să prezinte o lucrare bine sistematizată, cu recomandări utile producției.

Astfel, în broșură se arată care sînt cerințele porumbului față de climă, cerințe care sînt satisfăcute aproape în toate regiunile din țara noastră, deși porumbul este o plantă iubitoare de căldură. În ce privește solul pentru cultura porumbului, se recomandă cernoziomurile, solurile cele mai bogate din țara noastră, ce se întîlnesc în regiunile unde cad anual 500—600 litri apă pe m². Pe aceste soluri, porumbul poate da recolte mari, depășind 5000 kg. boabe la hectar, fără aplicarea îngrășămintelor în cantități mari, ci numai prin lucrări bune ale solului și prin folosirea celor mai potrivite varietăți de porumb.

Un loc important îl ocupă în lucrare capitolul privind îngrășămintele ce se folosesc în cultura porumbului, dozele în care se folosesc și epoca de aplicare — aceasta în funcție de diferitele tipuri de sol din țara noastră, unde se cultivă porumbul. Dintre îngrășăminte, gunoiul de grajd are cea mai mare însemnătate. Autorii fac recomandări și în ce privește principalele mijloace de refacere a rodniciei solurilor sărace, acide, prin folosirea amendamentelor.

În capitolul privind lucrările de bază ale solului, se indică epoca și adîncimea de executare a acestora în funcție de

planta premergătoare, natura solului, gradul de îmburuienare, relief etc. Recomandările date se bazează pe rezultatele obținute la Baza experimentală Fundulea a Institutului de cercetări agricole din regiunea București.

În asigurarea unui bun pat germinativ, are o mare importanță modul cum se pregătește terenul înainte de semănat. În broșură se insistă în special asupra grăpatului, arătîndu-se totodată și importanța practică a acestei lucrări.

Recolte mari de porumb se obțin numai cultivînd varietăți cu capacitate de a valorifica mai bine îngrășămintele, cu înrădăcinare mai adîncă, rezistente la boli și dăunători, cu știuleți mari etc. — însușiri întrunite de hibrizi dubli. Astfel, autorii arată că hibrizii dubli au dat față de soiurile raionale sporuri de recoltă ce au variat între 3300 și 3740 kg/ha.

Bazați pe rezultatele obținute în diferitele experiențe întreprinse la Fundulea și la alte stațiuni experimentale ca și în diferite puncte de sprijin din G.A.S. și G.A.C., autorii fac diferite recomandări în ce privește epoca de semănat, distanțele de semănat și adîncimea de semănat — pentru diferite zone agricole ale țării noastre și în funcție de hibridul cultivat (precoce sau tardiv).

Referitor la lucrările de îngrijire a culturilor de porumb, autorii indică grăpatul și în special prășitul, lucrare decisivă pentru obținerea unei recolte mari de porumb. Tot ca lucrări de îngrijire a culturilor sînt considerate și cîteva măsuri ce trebuie luate în vederea combaterii bolilor și dăunătorilor care reduc recoltele de porumb.

Broșura *Cum putem obține 5000 kg. boabe la ha. la porumbul dublu hibrid în cultura neirigată* este o lucrare valoroasă, care prin aplicarea în producție a recomandărilor, va contribui la sporirea producției la hectar, la obținerea a 5000 kg. porumb boabe la hectar în cultură neirigată, de calitate superioară și la un preț de cost scăzut.

I. CIOLCA

vă prezentăm...vă recomandăm

Copilul și CARTEA

CATALOGOAGELE ÎN BIBLIOTECILE PENTRU COPII

Catalogoagele sînt mijloace importante de popularizare a cărții în toate bibliotecile din țara noastră. În afară de faptul că un catalog bine întocmit permite cititorului să arunce o privire generală asupra cărților aflate în bibliotecă, el servește și la buna îndrumare a lecturii copilului. Catalogoagele au astfel rolul să deprindă pe micii cititori să-și aleagă singuri cartea.

În multe biblioteci sau secții de copii se dă o mică importanță catalogoagelor, iar în unele locuri s-a neglijat cu desăvîrșire acest lucru. Experiența filialei pentru copii și tineret a Bibliotecii Centrale de Stat a arătat că pînă și cei mai mici cititori se obișnuiesc să consulte catalogoagele, cu cea mai mare ușurință și plăcere. Dar pentru a atinge scopul amintit, este necesar ca această formă de popularizare a cărții să fie bine alcătuită.

Catalogoagele speciale, destinate copiilor, trebuie să corespundă prin conținut, structură și prezentare exterioră cu cerințele și vârsta cititorilor. Într-un fel se vor alcătui catalogoagele pentru elevii din clasele I—IV și în altfel pentru cei din clasele V—VII.

Trebuie să precizăm că prin catalogoage pentru copii subînțelegem nu numai catalogul propriu-zis, ci și pliantele, albumele și fișele tematice. Într-o bibliotecă pentru copii se pot alcătui următoarele catalogoage: 1) Pentru elevii din clasele I—IV: album, pliant, fișe tematice; 2) Pentru elevii din clasele V—VII: catalog alfabetic, catalog tematic.

ALBUMUL se alcătuește mai ales pentru elevii din clasele mici (I—II). Se confecționează sau se cumpără de la librărie un album obișnuit (ca pentru fotografii), de dimensiunea aproximativ 35×25 cm. Fiecare filă din album va cuprinde elemente privind numai o singură carte. (Nu se recomandă să figureze mai multe titluri de cărți pe aceeași filă). Din aceste elemente fac parte: autorul, titlul, cota cărții, o ilustrație (poate să fie desenată sau decupată și lipită pe

fila respectivă) și adnotarea. Vom căuta ca ilustrațiile să fie cît mai atractive și să reflecte conținutul cărții.

În album, cărțile reprezentate prin ilustrații, adnotări etc. vor fi grupate pe teme și orînduite într-o legătură logică. Fiecărei teme i se va consacra în album mai multe file. La începutul unei teme noi se va indica, pe o filă separată, cu litere majuscule, denumirea ei.

PLIANTUL este un alt tip de catalog destinat școlărilor mici (clasele I—IV). Confectionarea lui se face astfel: se taie fișe mari din carton de mărimea 25×20 cm. Pe ambele părți ale fișelor se lipește câte-o coală de hîrtie, pe care vor figura: autorul, titlul, cota cărții, o ilustrație și adnotarea. Pe fiecare filă a pliantului vor fi reprezentate deci două cărți (pe partea din fața fișei un titlu de carte și pe spatele fișei un alt titlu de carte). Cele două margini ale fișelor vor fi lipite între ele, rămîind nelipite doar o margine de la prima fișă și o margine de la ultima fișă. Astfel obținem un șir întreg de fișe lipite între ele, care se pot închide și deschide ca o armonică. Se recomandă să nu se lipească între ele mai mult de 6 sau 8 fișe. În caz contrariu, mînuirea pliantului va fi greoaie.

Fiecare pliant va conține cărți grupate pe aceeași temă. În cazul cînd dorim să obținem un pliant în cerc vom lipi între ele și cele două margini care au rămas libere la pliantul descris mai sus. Pliantul în cerc se așază pe o masă rotundă și cititorii circulînd în jurul ei îl vor putea consulta cu ușurință, fără a-l atinge cu mîna. La pliantul în cerc desenele, adnotarea și celelalte elemente vor figura numai pe o singură parte a fișei (și toate pe aceeași parte), deoarece numai părțile care sînt înafara cercului se pot viziona de cititori.

FIȘELE TEMATICE (Catalogul tematic) sînt cea mai indicată formă de catalog pentru elevii din clasele I—IV, deoarece prezintă o serie de avantaje față de pliant și album. În primul rînd, fiind

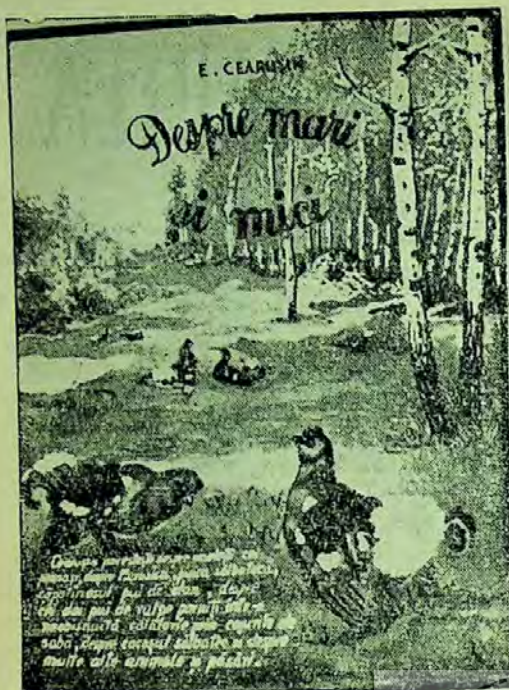

Fig 1

alcătuit din fișe independente, nelipite între ele, oferă posibilitatea să fie mereu îmbogățit cu alte fișe, pe măsură ce crește și fondul de cărți adecvat acestei vârste.

Fișele pentru catalogul tematic se confecționează din carton rezistent. Pe o parte a fișei se trec cele două elemente bibliografice, necesare pentru această categorie de cititori: autor, titlu, la care se adaugă cota, o ilustrație și adnotare. Pe fiecare fișă se descrie numai o singură carte. (Vezi ilustrațiile nr. 1 și nr. 2).

Fișele se grupează pe teme, fiind așezate una după alta. În cadrul uneia și aceleiași teme, fișele sînt aranjate în ordinea alfabetică a autorilor. Fiecare temă este indicată printr-o fișă divizionară. De exemplu: tema *Cărți despre animale* va fi reprezentată prin fișă divizionară pe care figurează această denumire și o ilustrație cu privire la tema respectivă. Nu trebuie să figureze alte elemente pe fișă divizionară. După ce s-au epuizat toate titlurile de cărți, respectiv fișele în legătură cu tema, se trece la tema următoare, procedînd la fel ca mai înainte.

Fișele pentru catalogul tematic se așază într-o cutie, confecționată pe măsura lor. Exteriorul cutiei va fi ilustrat cu diferite desene în strînsă legătură cu

tematica fișelor din cutie. Într-o cutie putem grupa mai multe teme, iar în cazul cînd avem multe titluri de cărți putem consacra o singură cutie pentru o temă.

Vom da cîteva exemple de teme pentru a ilustra gruparea cărților pentru elevii din clasele I—IV: *Viața copiilor din R.P.R.*, *Viața copiilor din țările socialiste*, *Viața copiilor din alte țări*, *Despre țara noastră*, *Despre anotimpuri*, *Povestiri*, *Povești*, *Animale* etc.

Adnotarea folosită la toate trei tipurile de cataloage (album, pliant, catalog tematic) are menirea să indice în linii generale conținutul cărții respective. Unele adnotări pot reda începutul cărții sau un episod interesant. În general, vom folosi asemenea procedee ca să trezim interesul copiilor pentru citirea cărții.

CATALOGUL ALFABETIC (pentru elevii din clasele V—VII) se întocmește la fel ca și pentru cititorii maturi, adică se așază fișele în ordinea strict alfabetică a autorilor, iar în cazul cînd cartea nu are indicat autorul se ia în considerație primul cuvînt din titlu. În catalogul alfabetic se folosesc atît fișe divizionare cu eșituri la mijloc (pe care figurează cîteo literă din alfabet), cît și fișe divizionare cu numele autorilor cu eșituri la stînga

Fig 2

și la dreapta. În catalogul alfabetic pentru copii, se recomandă ca fișele divizionare pe care figurează numele autorilor să fie completate cu următoarele elemente: un mic portret decupat din reviste sau cărți vechi (manuale), câteva date biografice și o scurtă caracterizare a au-

să se separe operele după literaturi naționale).

În schimb la tema *Istorie* se poate face următoarea împărțire: *Istoria R.P.R.*, *Istoria U.R.S.S.*, *Istoria țărilor de democrație populară*, *Istoria altor țări*, *Istoria antică* cu subdiviziunile: Roma, Grecia, Egipt, China etc.

Catalogul tematic are mare asemănare cu catalogul sistematic, subtemele fiind alcătuite în cadrul grupelor mari după necesități și potrivit fondului de cărți existent. Pe măsură ce intră cărți noi în fondul bibliotecii, se îmbogățește și catalogul tematic cu subteme adecvate.

În catalogul tematic, fișele divizionare sînt de două feluri: cu ieșituri la mijloc pe care figurează tema principală (de ex.: *Istoria*) și fișe divizionare cu ieșituri laterale pe care figurează subtemele (de ex.: *Istoria R.P.R.*, etc.). Fișele divizionare se ilustrează și se învelesc în celofan pentru a se păstra cît mai curat. (Vezi ilustrația nr. 4).

Atît în catalogul alfabetic cît și în cel tematic pentru clasele V—VII se folosesc fișe internaționale cuprinzînd următoarele elemente: autor, titlu, genul literar, localitatea, editura, an, paginaj, colecție și preț al cărții. Descrierea cărților se face după regulile obișnuite de descriere.

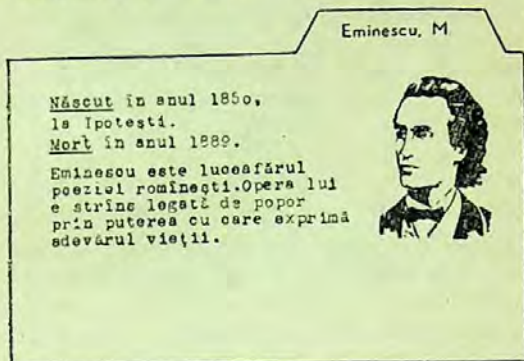

Fig 3

torului respectiv (vezi ilustrația nr. 3). Această fișă divizionară ajută pe cititor, ca dintr-o singură privire să cunoască cele mai importante date despre viața și activitatea scriitorului.

CATALOGUL TEMATIC se alcătuiește de asemenea pentru elevii din clasele V—VII. Acest gen de catalog este de mare folos copiilor, deoarece le oferă posibilitatea să găsească cu ușurință cărțile căutate, chiar dacă nu se cunoaște cine-i autorul lor.

Acest catalog va fi împărțit pe teme mari, în cadrul cărora se pot alcătui subteme. În general, se respectă cele zece clase din clasificarea zecimală și anume: generalități, filozofie, ateism, științe sociale, lingvistică, științe exacte (matematică, fizică, chimie etc.), tehnică-agricultură, arte-jocuri-sport, literatură, istorie-geografie-biografie. Ținînd seama de faptul că sfera intereselor copiilor de această vîrstă este mai restrînsă decît a maturilor se va căuta ca subtemele să fie cît mai simple și accesibile. De pildă la tema *Tehnică*, se pot alcătui subtemele: *Electrotehnică*, *Radiotehnică* etc. La tema *Literatură* se poate face următoarea grupare a subtemelor: *Opere*, *Opere alese*, *Versuri* (toate genurile), *Piese de teatru*, *Scenarii cinematografice*, *Romane*, *Povestiri*, *Schițe*, *Nuvele*. (Nu este necesar

Fig 4

Se recomandă ca odată întocmite, aceste cataloage să fie popularizate în rîndurile cititorilor copii, explicîndu-li-se consultarea lor, oral sau cu ajutorul unor panouri special alcătuite.

Elvira POPP

Cărți noi pentru copii

COLIN, VLADIMIR. *Legendele țării lui Vam*. București, Editura tineretului, 1961, 224 p.

După cum se menționează într-o notă a editurii de pe ultima filă a cărții, *Țara lui Vam* nu a existat niciodată și nici o descoperire arheologică nu a menționat-o vreodată. Pretențiile științifice ale lucrării sînt numai o modalitate artistică a autorului pentru a da mai multă greutate „legendelor” sale. „Vam” este un locuitor al acelei țări imaginare, pe care zeii cei crunți l-au ales pentru a se distra. Dar Vam se dovedește un răzvrătit, El, și apoi urmașii săi duc un război neîmpăcat cu nemuritorii adăpostiți în palatul de fum al Nartazubei. Datorită acestei lupte, care pînă la sfîrșit este cîștigată de semînția lui Vam, puterea întunecată a lui Ormag și a celorlalți zei este înfrîntă. În țara lui Vam răsare victorios soarele și în locul apăsătoarei Nartazuba se instaurează domnia dreptății și adevărului.

Sub forma unor legende pline de neprevăzut și inedit, autorul urmărește o idee deosebit de prețioasă. Pentru a se elibera cu adevărat de orice teamă, pentru a putea progresa și a deveni conștienți de propriile lor forțe, oamenii trebuie să sfărîme lanțurile grele ale mis-

ticismului. Folosind formele legendelor olimpice, întrebuițind motive populare și chiar din mitologiile străvechi mai puțin cunoscute, autorul a dat cititorilor o carte originală, atractivă și interesantă, al cărei mesaj prețios este deosebit de actual.

GAIDAR, A. *Piatra cea fierbinte*. Buc., Editura tineretului, 1961, 96 p.

Sub acest titlu sînt cuprinse în volum cinci povestiri și un fragment autobiografic al unuia dintre cei mai cunoscuți scriitori sovietici pentru copii. Deși se adresează școlărilor mici, A. Gaidar pune probleme dintre cele mai grele, legate de viața nouă a popoarelor din Uniunea Sovietică. În *Adăpostul numărul patru* întâmplările prin care trec cei trei copii întâmplător sub ploaia de obuze a unui exercițiu de artilerie, sînt un exemplu de analiză psihologică a vârstei respective și care îi învață pe micii cititori să aibe curaj, să se ajute la nevoie, să dea dovadă de curaj în orice împrejurare. Patriotism înflăcărat se revarsă din toate povestirile, în special din cea intitulată

Secretul militar în care, folosind alegoria autorul înfățișează lupta poporului împotriva intervenționiștilor și a slugilor lor.

Frumos ilustrată de Coca Crețoiu, cartea constituie o bucurie pentru cititori, atît prin conținut cît și prin felul în care e prezentată din punct de vedere artistic.

KALANGA, ABDALA. *Cîntec pentru Lukuli*. Buc., Editura tineretului, 1961, 185 p.

Lukuli este denumirea unui vechi instrument popular cu care negrii din Africa centrală își acompaniau cîntecele îngîinate seara la foc, sau ziua în pragul colibelor. Autoarea, originară din Congo, își făurește povestirile cuprinse în volum ca pe niște cîntece de spus cu ajutorul instrumentului Lukuli. Ca și cîntărețul popular din jungla africană, ea vorbește despre viața grea a negrilor din acele ținuturi, care gem încă sub asuprirea colonialistă. Așa sînt povestirile despre acapararea pămînturilor prin vielesuguri de către albi (*Frați de sînge*, *Antilopele*, *Vinătoarea*), despre cruzimea colonialiștilor germani care smulg pe micul Ngiosoarele, din brațele mamei și-l aruncă fără apărare în desișul pădurii, sau cele despre incendierea savanei. Sînt evocări zguduitoare ale fărădelegilor colonialiștilor, care profitînd de buna credință a populației locale, de ospitalitatea și neștiința ei, s-au făcut stăpîni peste pămînt, bogății și oameni.

Dar autoarea nu se oprește la aceste „cîntece” de jale. Ea arată cum un vînt nou, de libertate s-a abătut furtunos deasupra Africii. Negrii nu mai vor să fie robi, să muncească pentru îndestularea stăpînilor în timp ce copiii și părinții și frații lor mor de foame. Unindu-se sub conducerea unor șefi luminați, avînd de cele mai multe ori în frunte un detașament larg de muncitori industriali de la orașe, ei pornesc marele marș al libertății (*Creioanele*, *Pegaza-Koba*, *Mașina Z.4718*).

Astfel, printr-o suită de povestiri foarte variate, dar unitare prin mesajul lor

înalt de libertate, autoarea întregeste un vast tablou al vieții negrilor din Africa centrală, viața ce clocotește năvalnic, sfărîmînd lanțurile colonialismului, ridicînd tot mai sus steagul libertății.

LIVESCU, ANA. *Un copil ca tine*. Buc., Editura tineretului, 1961, 172 p.

O povestire simplă, urmărind cronologic, cinci ani din viața unui copil. Sînt cinci ani dintre cei mai zbuciumați, nu numai pentru micul Voicu, rămas orfan în timpul unui bombardament din vara anului 1944, ci pentru întreg poporul care în acea perioadă, sub conducerea partidului, a doborît dictatura antonesciană, a participat alături de Armata Sovietică la zdrobirea hitlerismului și apoi, desăvîrșind revoluția burghezo-democratică în țara noastră, a trecut la înfăptuirea revoluției socialiste. Toate aceste evenimente se oglindesc și în destinul orfanului Voicu Ganea. Căci dacă la început el trebuie să suporte capriciile doamnei Ioanțiu, soția fabricantului în a cărei casă căpătase un adăpost umil la subsol,

mai tîrziu, după alte peregrinări, Voicu ajunge ucenic într-o fabrică naționalizată. Aici, ajutat de muncitorul Vasile Borzea, ca și de întreg colectivul fabricii, Voicu Ganea își poate realiza visul său cel mai fierbinte, acela de a învăța. Căci odată cu alungarea patronilor din fabrici și uzine, s-a schimbat viața muncitorilor, a ucenicilor, a întregului popor.

În Voicu Ganea, autoarea caută să întruchipeze copilăria nefericită pe care societatea burghezo-moșierească o oferea tuturor copiilor oamenilor muncii din țara noastră. Dar această copilărie întunecată a fost alungată odată cu exploatarea doborîți de la cîrma țării. Astăzi ea este cunoscută noilor generații doar din cărți

și documente. Ea trebuie cunoscută, pentru ca elevii, pionierii, toți copiii patriei noastre să prețuiască tot mai mult cuceririle revoluției socialiste, să le iubească și la rândul lor să lupte pentru dezvoltarea și consolidarea lor.

MITRU, ALEXANDRU. *Alte povestiri cu tîlc.* Buc., Editura tineretului, 1961, 80 p.

În noile sale povestiri cu tîlc, autorul pornește de la unele cunoscute proverbe și zicale populare, pe care le ilustrează printr-o întâmplare hazlie, plină de semnificație. Astfel, pentru a înțelege mai bine proverbul „lupul își schimbă părul, dar năravul ba”. Al. Mitru povestește întâmplarea cu tîlharul care s-a boierit, păstrîndu-și toate obiceiurile, ba încă mai căpătînd și altele de aceeași categorie. Pentru zicala „adevărul nu-i niciodată prea departe”, a fost creată povestirea *Cine este cel mai puternic pe pămînt*. Scrisă în sfîtosul grai popular, cu multe alte proverbe împănate în cursul expunerii, cartea constituie o lectură deosebit de plăcută și utilă pentru copii.

TĂNASE, NICUȚĂ. *Am fugit de-acasă.* Buc., Editura tineretului, 1961, 112 p.

„Dragi copii, ori mai bine dragii mei cititori, la sfîrșitul acestei cărți țin neapărat să vă fac o destăinuire: Trebuie

să știți că cele povestite aici nu sînt niște născociri de-ale mele”. Această mărturisire a autorului nu este numai un procedeu literar, povestirea fiind axată pe un caz real. Nu a existat chiar un Radu Oprișan, ca cel descris în carte, dar scriitorul a cunoscut a avea un elev care, dorind să-și uimească prietenii și colegii printr-o experiență „grozavă”, a sustras niște materiale de la cercul unde activa. Pentru a scăpa de rușine, acel elev care nu împlinise încă 14 ani a fugit de acasă și-a mințit colegii, rudele, a fost în primejdie să-și piardă sănătatea, și pînă la urmă a trebuit să-și mărturisească greșeala. Prezentînd un astfel de caz, autorul ajută pe cititor să înțeleagă de unde începe greșeala eroului său, cine sînt vinovați că au privit cu ușurință purtarea sa de pînă atunci și cum o greșeală mică, trecută cu vederea, duce la altele din ce în ce mai mari.

Fără a părăsi procedeuul său cunoscut, al povestirii la persoana întîia, autorul relatează faptele cu destulă obiectivitate, fără a se lăsa furat de pitorescul situațiilor sau al personajelor. Fugind de acasă, Radu Oprișan are prilejul să cunoască mai îndeaproape viața nouă, mentalitatea nouă a oamenilor muncii din patria noastră, bunăstarea materială tot mai ridicată atît a muncitorilor de la orașe cît și a țărănilor colectivști. Toc-

mai față cu aceste realizări mărețe, trebuie să-și analizeze fugarul faptele sale. El capătă un ajutor substanțial de la alți pionieri, de la muncitori și de la organele de miliție.

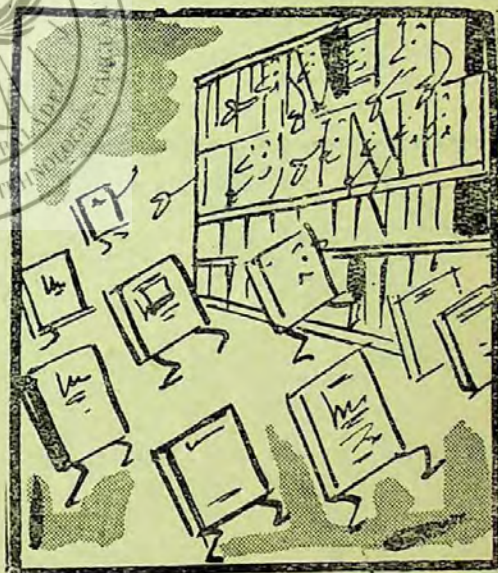
Deși urmărind un caz negativ, cartea este adînc pozitivă, prin atitudinea de condamnare pe care o are autorul față de greșelile lui Radu Oprișan.

Urarea noastră caldă la început
de an:
Concursul să aducă succese
un noian,
Cu ajutorul cărții să crească-al
muncii spor,
Să fie în orice casă prieten
tuturor!

Cartea agrozootehnică ajutor de preț în dezvoltarea sectorului zootehnic.

Completarea fondurilor bibliotecii cu cărți noi este o condiție importantă pentru lărgirea activității cu cititorii.

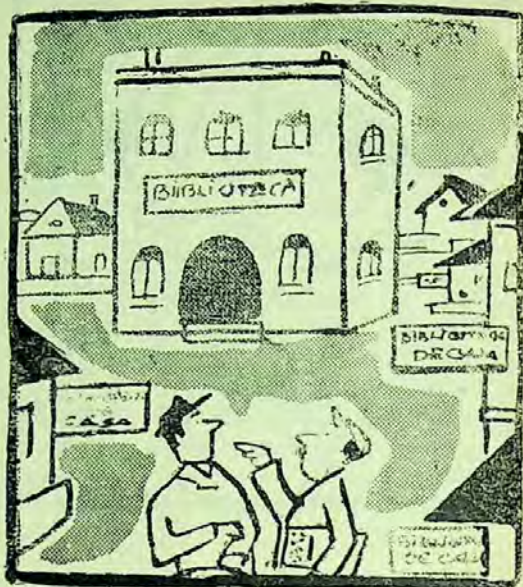

„De vrei un spor de carne, de lapte
și de unt
În paginile mele cu scrisul lor mărunț
Găsești întotdeauna metode cîte vrei” —
Spunea-ntr-o zi o carte, zîmbind
dîn raftul ei.
Povata este clară deci pentru-ngrijitori:
De astăzi înainte, cu toții cititori!

Bine-ați venit, iubitelor surori,
Cu voi de-acuma creștem de trei ori:
În primul rînd la numărul de cărți,
Al doilea la cel de cititori,
Al treilea la cel de cărți citite,
Deci înc-odată: Fiți binevenite!

Din comoditate și lipsă de inițiativă în activitatea unor biblioteci se întîlnesc adesea celești forme de activitate.

Unele biblioteci fărîmîtează fondul de cărți, organizînd biblioteci de casă în apropiere de sediu.

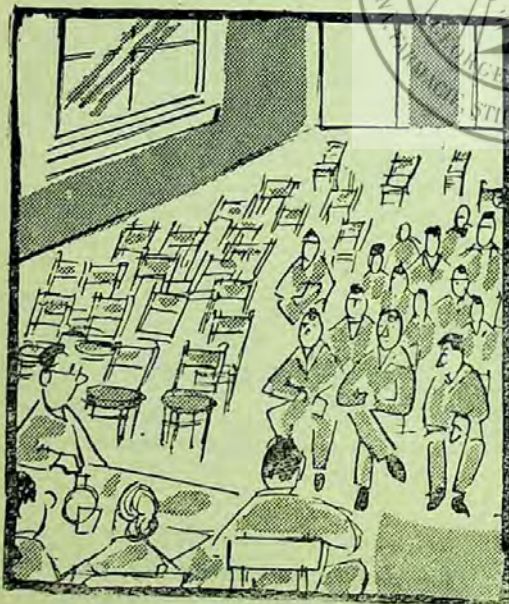

M-au hărțuit într-una două luni
(Se plînge biata seară literară)
De-aceia și copiii, oameni buni,
M-au învățat, de-acum... pe dinafară.

La bibliotecile de casă
Cărțile așa le-mparte:
Fiecăreia îi lasă
Numai... cîte-un sfert de carte!...

La ședința de prelucrare a regulamentului concursului biennial în raionul Găești, regiunea Argeș, participarea bibliotecarilor a fost slabă.

La sfîrșitul cărții lui Radu Tudoran „Toate pinzele sus”, apărută în Editura tineretului, se află un glosar de termeni marinărești. Pentru o mai bună documentare se spune: „Vezi și ilustrația de la pagina...” Numai că ilustrația lipsește.

La ședință au fost, se știe,
Din toți, numai... jumătate.
Dar concursul o să fie
Tot cu aceleași... rezultate?

Nu mai căutați degeaba
Ilustrația din carte...
După cum se vede treaba,
Se va tipări... aparte!

Texte de
L. STANCU, F. BANC și A. GEORGESCU

Contribuții la o nouă disciplină: PSIHO-PEDAGOGIA LECTURII

III. Cunoașterea cititorului

În articolele precedente¹⁾ am susținut necesitatea cunoașterii cititorului în vederea unei îndrumări sistematice a lecturii lui și a deprinderii acestuia cu valorificarea celor citite.

N. K. Krupskaia, preocupată în mod deosebit de rolul de îndrumător al bibliotecarului, arată că: „...bibliotecarul trebuie să știe să aprecieze în mod critic pe cititor, să-l ajute, să știe să-i trezească interese noi”²⁾.

În perioada anilor 1890—1896, pe când N. K. Krupskaia predă la cursurile serale „Smolensk” organizate pentru muncitorii din Petersburg, ea a inițiat o amplă acțiune de cunoaștere a elevilor.

Împreună cu ceilalți profesori ai cursurilor N. K. Krupskaia a studiat cu acest prilej și interesul pentru lectură al elevilor muncitori. Acest studiu s-a făcut ținându-se seama de condițiile concrete de viață și de muncă ale cititorilor. De aceea putem considera că acesta a fost primul studiu științific al cititorului făcut după principiile învățării marxist-leniniste.

Metoda principală de studiere consta din discuții — individuale sau colective cu cititorii. Discuțiile aveau loc la cercurile propagandistice, la lecțiile ținute în școală sau cu oricare alt prilej. Convorbirile nu se limitau numai la cărți, ci cuprindeau și probleme variate dar toate erau legate de interesele vitale, de lupta de clasă a maselor muncitoare.

Pe lângă convorbiri erau aplicate și alte metode de cercetare: observarea în clasă și în timpul lecturilor cu glas tare, analizarea compunerilor făcute de elevi cu privire la cărțile citite etc. Toate datele culese din aplicarea diferitelor metode erau centralizate și duceau la formarea unei imagini a profilului psihologic al cititorului, la descoperirea intereselor și preferințelor acestuia. Datele cu privire la cititori îi ajutau pe profesori să găsească cele mai nimerite metode pentru

ca să popularizeze printre muncitori ideile marxiste și să le ridice nivelul politic și cultural.

Studiile și indicațiile Nadejdei Krupskaia, împreună cu experiența bogată a bibliotecarilor din U.R.S.S. și din țara noastră, ne conduc toate spre concluzia că acțiunea de cunoaștere a cititorului, trebuie făcută în mod sistematic și pe baza unor studii aprofundate.

Prima problemă care se ridică în această privință este când și cum trebuie să înceapă cunoașterea cititorului?

După părerea noastră studierea cititorului trebuie să înceapă de îndată ce acesta se înscrie la o bibliotecă și să nu înceteze nici chiar atunci când el se mută la o altă bibliotecă. În acest caz biblioteca unde s-a început studierea cititorului, transmite celelalte biblioteci toate datele culese până atunci cu privire la cititorul respectiv.

De obicei acest lucru nu se face iar bibliotecarul care primește un cititor nou nu are de unde să afle ce experiență a câștigat acesta până atunci. Fișa pe care o completează cititorul la secția de împrumut a unei biblioteci, cuprinde numai câteva date referitoare la identitate, profesie și adresă. Sînt date care permit mai mult identificarea și urmărirea cititorului în cazul cînd nu respectă regulamentul bibliotecii, dar care nu permit o cunoaștere mai cuprinzătoare a activității și experienței lui anterioare. De obicei, asemenea informații se culeg ulterior din discuțiile individuale purtate cu cititorul, din studierea fișei lui de împrumut etc. Acest mod de cunoaștere nu permite însă o îndrumare metodică a cititorului de la venirea lui în bibliotecă și nici nu asigură posibilitatea de planificare a activității bibliotecarului în domeniul muncii cu cititori.

Bazîndu-ne pe experiența bibliotecarilor din U.R.S.S. și a multor bibliotecari din țara noastră cît și pe propriile noastre observații, am ajuns la convingerea că, încă de la înscrierea cititorului, bibliotecarul trebuie să cunoască următoarele

1) Vezi numerele 12 din 1961 și 1 din 1962 ale revistei noastre.

2) N. K. Krupskaia. *Despre bibliotecă*, Culegere. Moscova, 1957, p. 415.

date mai importante: dacă cititorul a mai frecventat și alte biblioteci, dacă are o bibliotecă personală, dacă știe să folosească cataloagele și materialele bibliografice, ce experiență a câștigat ca cititor, care sînt domeniile tematice, autorii și operele preferate, ce aptitudini și însușire dovedește cititorul și ce a citit în domeniul specialității sale profesionale. Dacă cititorul a mai frecventat alte biblioteci, el are câștigată o experiență oarecare la alegerea cărților. Dacă nu a mai frecventat nici o bibliotecă, este cazul ca el să primească de îndată lămuririle generale cu privire la organizarea fondului, la condițiile în care poate frecventa sala de lectură și împrumuta cărți de la secția respectivă a bibliotecii.

Despre cititorul care are bibliotecă personală se poate presupune că și-a format o idee generală despre cărți și autori, că manifestă interes către anumite domenii tematice etc. Cu un asemenea cititor munca de îndrumare este mai ușoară.

Dimpotrivă, despre cititorul care n-a mai frecventat o bibliotecă și n-are nici cărți personale, se poate presupune că are o slabă experiență de lectură, de aceea trebuie ajutat deîndată și în mod sistematic. Chiar dacă cititorul a mai frecventat alte biblioteci se poate să nu fi folosit cataloagele și materialele bibliografice, ci să-și fi ales cărțile din raft sau la recomandarea bibliotecarului. Unui asemenea cititor, care nu cunoaște importanța cataloagelor și a materialelor bibliografice și nu știe să le folosească, bibliotecarul trebuie să-i dea imediat informațiile necesare și să-l ajute să-și formeze deprinderile pentru consultarea și folosirea lor.

Studierea interesului pentru lectură și a domeniilor preferate este necesară pentru toți cititorii, de îndată ce s-au înscris la o bibliotecă; căci nu poate fi vorba de o îndrumare metodică și științifică a lecturii, dacă nu cunoaștem pregătirea și profesiunea cititorului cît și experiența câștigată de acesta din lectura cărților.

Să luăm cazul unui cititor care este muncitor siderurgist, înscris la cursurile serale ale școlii medii. Dacă nu cunoaștem care sînt obligațiile profesionale ale cititorului și care sînt disciplinele pe care le studiază la școală, ne va fi imposibil să-i îndrumăm astfel lectura, încît prin cărțile recomandate de noi să-l ajutăm atît la rezolvarea problemelor tehnice din producție cît și în munca de pregătire ca elev.

Cititorul care lucrează în producție și urmează în același timp cursurile serale

are un timp strict planificat și noi trebuie să-l ajutăm recomandîndu-i numai opere valoroase, legate strîns de preocupările sale ca muncitor și elev.

Alți cititori, deși au o lectură bogată, trebuie să fie totuși ajutați ca să-și consolideze cunoștințele căpătate. În domeniul literaturii de exemplu, cititorul respectiv trebuie să ajungă la o privire generală asupra diferitelor perioade ale istoriei literare, asupra școlilor și curentelor dintr-o perioadă, asupra întregii opere a unui anumit scriitor sau asupra celor mai valoroase lucrări ale acestuia.

Exemple putem da fără număr, toate ne vor duce însă la o singură concluzie: necesitatea cunoașterii cititorului, imediat de cum a început să frecventeze biblioteca.

Fișa de împrumut în vigoare astăzi are numai cîteva rubrici, care nu ne permit să cunoaștem prea multe date cu privire la cititori. S-ar putea completa această fișă cu noi rubrici care să cuprindă unele din problemele ridicate mai sus. Experiența arată însă că orice complicare a fișei atrage greutăți mari în munca bibliotecarului, asaltat de obicei de cereștile cititorului și lipsit de răgazul necesar completării unei fișe cu numeroase rubrici. O altă posibilitate este de a convoca pe noul cititor la o discuție cu bibliotecarul. Din această discuție se pot obține primele și cele mai importante date cu referire la experiența cititorului. S-ar mai putea ca cititorul să primească odată cu prima carte împrumutată și un chestionar, pe care să-l completeze acasă și să i-l restituie o dată cu cartea. În felul acesta el ar avea răgazul necesar să gîndească și să răspundă pe larg la întrebările puse de bibliotecar. De altfel nimic nu ne împiedecă de a combina cele două metode: după primirea chestionarului completat, îl invităm pe cititor, dacă e cazul, la o discuție și cu acest prilej ne lămurim unele probleme rămase neclare sau omise.

Chestionarul oferit cititorului spre completare sau planul discuției purtate cu el ar trebui să cuprindă următoarele întrebări:

— Ați mai frecventat alte biblioteci? Care și cît timp?

— Ați folosit cataloagele din bibliotecă?

— Știți cum să folosiți cataloagele alfabetic și sistematic?

— Ați folosit liste bibliografice de recomandare? Cu ce prilej și ce folose v-au adus?

— Aveți bibliotecă personală? Cîte volume aveți și din ce domenii?

— Ce studii aveți? (Ultima școală sau institut absolvit).

— Ce școli sau institute urmați în prezent? În ce clasă sau an de studiu sunteți?

— Ce cursuri de învățământ politic urmați?

— În ce domeniu de specialitate lucrați în profesiunea dvs.?

— Ați urmat sau urmați în prezent cursuri de calificare profesională?

— Ce cărți din domeniul literaturii ați dori să citiți la biblioteca noastră? (Dacă ne puteți indica numele autorilor și titlul cărților).

— Ce cărți din domeniul social-politic ați vrea să citiți la biblioteca noastră?

— Ce cărți științifice și tehnice vă interesează și ați vrea să le citiți în biblioteca noastră?

— Care sînt domeniile artistice în care aveți aptitudini sau vă atrag în mod deosebit? (muzică, plastică, teatru etc.). Ce

cărți din acest domeniu ați vrea să citiți?

— Dacă aveți preocupări sportive și ce cărți din acest domeniu ați vrea să citiți?

Pentru a câștiga interesul cititorului și pentru a-l determina să răspundă cât mai complet și cât mai sincer la întrebări, trebuie să-i indicăm de la început că dorința noastră este de a-i face cât mai plăcută și mai folositoare frecventarea bibliotecii. Trebuie să-i arătăm că din răspunsurile lui vom putea deduce mai ușor și mai repede, ce cărți să-i recomandăm, pentru a-l mulțumi.

Este de înțeles, că un asemenea chestionar poate fi dat spre completare numai cititorilor adulți. Pentru copii, metoda de cunoaștere inițială a cititorului este diferită.

Ilie STANCIU

ÎNTOCMIREA LISTELOR DE RECOMANDARE

Lista de recomandare este o formă a bibliografiei de recomandare, constînd în semnalarea unui număr relativ mic din cele mai valoroase publicații apărute în legătură cu o temă anumită. În general, lista de recomandare cuprinde cele mai noi lucrări pe o temă actuală. Ea este o formă de popularizare a publicațiilor politice, tehnice și agro-tehnice, științifice și estetice, sarcinile și caracterul ei fiind determinate de sarcinile desăvîșirii construcției socialiste în țara noastră.

Tendența spre deservirea diferențiată a cititorilor a făcut să apară liste de recomandare corespunzătoare intereselor și cererile diferitelor grupe de cititori.

Pentru întocmirea unei liste de recomandare, bibliotecarul trebuie să alcătuiască un plan de lucru, care să cuprindă următoarele etape:

- Alegerea temei;
- Precizarea scopului și a categoriei de cititori căreia îi este destinată lista;
- Studierea izvoarelor de informare bibliografică;
- Întocmirea adnotărilor;
- Seleționarea materialului;

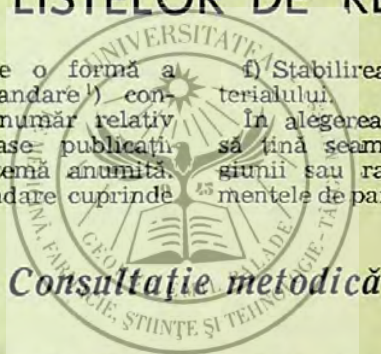
f) Stabilirea ordinii de așezare a materialului.

În alegerea temei, bibliotecarul trebuie să țină seama de sarcinile ce revin regiunii sau raionului respectiv din documentele de partid, de problemele politice, economice și culturale actuale raportate la specificul regiunii. În același timp bibliotecarul trebuie să prevină cererile cititorilor legate de

apariția în raion a unor ramuri economice, de construcția unor obiective și instalații industriale, de introducerea unor culturi agricole etc.

Bibliotecarul trebuie să aibă mereu clar în minte ideea că prin cărțile recomandate va contribui la ridicarea nivelului cultural și politic și a conștiinței socialiste a oamenilor muncii, pentru îndeplinirea și depășirea planurilor de producție ale întreprinderilor de pe teritoriul raionului, pentru încheierea procesului de transformare socialistă a agriculturii, pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective existente.

După ce stabilește scopul listei de recomandare, bibliotecarul trebuie să reflecteze cărei categorii de cititori vrea să-i adreseze publicațiile. Unui cititor calificat — tehnician sau inginer — el îi va re-

1) Vezi „Călăuza bibliotecarului”, nr. 11/1961, p. 37.

comanda publicații de nivel superior, care oglindesc multilateral problema, care conțin date abundente și pe care pot să le înțeleagă numai oameni cu pregătire de specialitate. Cititorului care nu are încă formată deprinderea unei lecturi sistematice, bibliotecarul îi va indica publicațiile cele mai valoroase, mai necesare, care se potrivesc nivelului lui de cunoștințe, ușor de înțeles, lucrări de popularizare a științei, care să-i lărgescă orizontul și să-l poată face să treacă de la lectura cărților accesibile tuturor, la lucrări teoretice mai ample. Deci, în alegerea publicațiilor bibliotecarul trebuie să țină seamă de gradul de înțelegere a cititorului pentru cărțile respective, de cerințele lui, de gradul de pregătire, de activitatea lui în producție.

După ce precizează scopul listei și categoria de cititori căreia i se adresează, bibliotecarul cercetează dacă nu are cumva în bibliotecă materiale gata întocmite pe tema respectivă. S-ar putea ca în indicii bibliografici de recomandare, aflați în bibliotecă, să se găsească vreun capitol care să cuprindă exact publicațiile de care are nevoie bibliotecarul. S-ar mai putea ca unele din capitolele indicilor să sugereze bibliotecarului întocmirea unor liste de recomandare. În acest caz bibliotecarul extrage din capitolul respectiv o serie de lucrări pe care ulterior le va verifica cu cataloagele bibliotecii — și le va completa cu lucrări nou intrate în bibliotecă, cu articole din ziare și reviste. În felul acesta bibliotecarul va putea întocmi într-un timp scurt liste de recomandare pe diverse teme. De exemplu, din indicele *Ce să citească viticultorul* se pot forma liste de recomandare din capitolele: *Mecanizarea lucrărilor în viticultură*, p. 26 sau *Combaterea bolilor și dăunătorilor viței de vie*, p. 28. Din indicele *Pentru sănătatea noastră* poate fi folosit ca listă de recomandare capitolul *Ocrotirea sănătății oamenilor muncii din patria noastră*, p. 7 și *Mijloace naturale pentru menținerea și întărirea sănătății și pentru călirea organismului*, p. 33. De asemenea pot ajuta la întocmirea unor liste de recomandare capitolul *Situația politică și socială a femeilor din țara noastră* din indicele *Sfaturi pentru gospodine*, p. 25 și capitolul *Ce știm despre lume* din indicele de recomandare

Impotriva superstițiilor și a misticismului, p. 24. Se poate întâmpla însă ca adnotările din indici să nu corespundă scopului și categoriei de cititori căreia vrea să i se adreseze bibliotecarul comunal sau raional. În acest caz, bibliotecarul trebuie să consulte fiecare carte în parte, găsită în indice și să întocmească adnotări corespunzătoare.

Dacă bibliotecarul nu găsește nici un material gata întocmit pe tema care-l interesează, el începe să studieze izvoarele de informare bibliografică. O condiție esențială pentru întocmirea unor liste de recomandare de calitate este existența în fiecare bibliotecă a unui aparat de informare bibliografică bine organizat. În componența lui intră catalogul alfabetic și sistematic al bibliotecii și un fond auxiliar de publicații bibliografice și informative care cuprinde lucrările clasicilor marxism-leninismului — opere complete, alese sau separate — rapoarte și hotărâri ale C.C. al P.M.R., lucrări de bază din diferite domenii, principalele publicații editate de I.D.T. și, care trebuie să se găsească în secțiile tehnice ale bibliotecilor regionale, enciclopedii, dicționare, calendare, manuale. Din fondul auxiliar informativ nu trebuie să lipsească *Bibliografia R.P.R.* — cărți și periodice — cataloagele editurilor, buletinul „Cărți noi” și indicii bibliografici de recomandare editați de Biblioteca Centrală de Stat și de bibliotecile regionale. Completarea acestui fond cu publicații curente trebuie să se facă sistematic. Un aparat de informare, fie chiar mic dar bine ales, îl ajută pe bibliotecar în alegerea rapidă a publicațiilor, în deservirea operativă a cititorilor.

Cărțile și articolele extrase după cercetarea izvoarelor de informare bibliografică se notează pe fișe, folosind descrierea diferitelor produse de tipar, adică are loc acumularea cantitativă a materialului. Urmează apoi cercetarea amănunțită a fiecărei publicații în parte pentru a dezvălui conținutul ei și a face aprecieri din punctul de vedere al utilității acesteia pentru o anumită categorie de cititori, cu alte cuvinte pentru a adnota cartea. Adnotarea este o scurtă caracterizare a cărții care completează descrierea bibliografică și îi comunică cititorului unele date în scopul de a-l ajuta să cunoască publicația înainte de a o citi. Ad-

notarea precizează tema lucrării, însemnătatea și actualitatea problemei căreia îi este consacrată, arată prin ce se deosebește cartea sau articolul de alte cărți și articole cu aceeași temă.

Adnotarea trebuie să creeze o imagine despre carte, să trezească interesul cititorului pentru citirea ei. Adnotarea mărește rolul propagandistic al listelor de recomandare. Structura adnotării se schimbă în raport cu destinația materialului, dar există unele elemente obligatorii în întocmirea unei adnotări. Acestea sînt: expunerea tematicii lucrării, caracterizarea tipului de carte și a destinației ei. Pentru operele literare este bine să se precizeze epoca zugrăvită, personajele principale și genul căreia îi aparține. Într-o adnotare nu trebuie redat conținutul cărții prea amănunțit, pentru că astfel se micșorează interesul cititorului pentru cartea recomandată. Conciziunea și stilul laconic sînt trăsăturile esențiale ale unei adnotări.

După cercetarea minuțioasă a cărților și întocmirea adnotărilor începe selecționarea lucrărilor sau munca de triere a fișelor. Un ajutor în trierea materialului îl primește bibliotecarul din partea bibliografiei critice, recenzii care se găsesc în presă și care se pot depista mai ușor cercetînd cu atenție fiecare din cele 32 de rubrici cuprinse în buletinul *Bibliografia periodicelor din R.P.R.*, editat bilunar de Biblioteca Centrală de Stat. Important este ca bibliotecarul să știe să folosească critic recenzii cercetate. Din totalitatea publicațiilor el va selecta pe cele necesare muncitorilor și țăranilor muncitori în munca lor de zi cu zi pe șantierele și ogoarele patriei noastre, în ridicarea nivelului lor politic și ideologic și dezvoltarea conștiinței socialiste.

Ultima operație în alcătuirea unei liste de recomandare este ordinea de așezare a materialului. Aceasta se poate face după ordinea de importanță a lucrărilor tipărite, cronologic sau invers-cronologic, în ordinea alfabetică a autorilor sau după

tipul publicațiilor. Alegerea unui anumit principiu de sistematizare e determinată de materialul existent și mai ales de scopul listei de recomandare.

Pentru întocmirea listelor de recomandare pe teme agricole, tehnice sau științifice, bibliotecarul trebuie să recurgă la ajutorul specialiștilor din raionul sau regiunea respectivă.

Prin listele de recomandare bibliotecarul trezește interesul cititorului nu numai pentru o carte interesantă ci chiar pentru o temă anumită, îl atrage spre lectura unei literaturi care înainte nu-l preocupa. De aceea bibliotecarul trebuie să recomande un număr mic de cărți, ușor de cercetat și care să se poată citi într-un interval de timp relativ scurt. Numai astfel îl va deprinde pe cititor cu o lectură sistematică.

Lista de recomandare își îndeplinește rolul numai atunci cînd îl determină pe cititor să se adreseze publicațiilor recomandate. Liste de recomandare se pot întocmi pe diverse teme. Iată cîteva dintre ele: *În ajutorul calificării profesionale a diferitelor categorii de cititori* (ce să citească sudorul, laminatorul, crescătorul de oi, viticultorul, învățătorul, agronomul etc.). *În sprijinul propagandei științifice* (originea omului și a vieții pe Pămînt, ce sînt sateliții artificiali ai Pămîntului, superstițiile sînt dăunătoare sănătății omului etc.). *În sprijinul educației comuniste a tineretului* (educația în școală, educația în familie, figuri de U.T.C.-iști etc.).

Pentru a alcătui liste de recomandare variate și utile, bibliotecarul trebuie să urmărească producția curentă de tipar, să cunoască ultimele evenimente politice, științifice și culturale din lumea întreagă.

Întocmind liste de recomandare, bibliotecarii din bibliotecile regionale, comunale și raionale din țara noastră deschid în fața cititorilor uriașa lume a cărților, le înlesnesc alegerea materialului pentru lectură și studiu, le dezvoltă gustul și interesul pentru diverse literaturi, pentru o lectură sistematică.

Elena MOIANU

Biblioteci de peste hotare

Biblioteca viitorului

În căminul de studenți al Institutului flotei maritime din Odesa funcționează o bibliotecă de tip deosebit, organizată și dezvoltată prin participare obștească. În cele ce urmează, vom arăta mersul ei evolutiv și greutățile ivite pe parcurs.

Facultatea, în care studiez, unește într-un colectiv puternic numeroși studenți — viitori constructori ai hidrocentralelor, canalelor maritime, porturilor etc. Ne iubim viitoarea specialitate și ne pregătim temeinic, studiind cu pasiune tehnica nouă. Dar, cu aceeași pasiune, ne îndreptăm pașii, în timpul liber și spre literatura lui Gorki sau Maiakovski, Pușkin sau Lermontov, Paustovski sau Veresalev. Am învățat să-l înțelegem pe Hemingway și să admirăm eroii lui Jack London. Există, astfel, o preocupare comună a studenților pentru literatura beletristică, chiar dacă ea se manifestă prin preferința individuală pentru un anumit scriitor. Se întâmplă, însă, ca studenții-cititori să nu fie serviți la timp sau să nu găsească

cartea dorită în biblioteca institutului. Atunci pentru a pune capăt acestei situații și a stimula interesul față de carte, studenții Institutului flotei maritime au hotărât să alcătuiască o bibliotecă pe baze obștești, care să funcționeze în incinta căminului. Hotărârea a fost transformată curînd în realitate.

Intr-una din camerele noului cămin, studenții și-au adunat cărțile proprii, formînd o bibliotecă, pe care am numit-o „Biblioteca viitorului”. Numirea nău era întîmplătoare. Ea sintetiza principiile de bază ale funcționării noii biblioteci: conștiințiozitate, încredere, autoservire.

Preocupați de necesitatea organizării muncii, studenții discutau cu aprindere probleme legate de tehnica de bibliotecă. Nu se știa dacă este necesară existența unor studenți de serviciu la bibliotecă și dacă vor fi utile sau nu buletinele de cerere și cataloagele. Nu se cunoștea felul în care se va completa fondul de cărți al bibliotecii, pe parcurs, cine va fi responsabilul ei, care va fi orarul. Un singur lucru era limpede, biblioteca fusese înființată!

Pornind de la acest început, studenții aveau convingerea că timpul și practica vor înlătura toate nelămuririle inițiale.

La 28 martie 1960, decanul facultății de hidrotehnie, Pavel Stepanovici Nikerov, a luat de la bibliotecă prima carte. Cu acest prilej, a avut loc deschiderea festivă la care au asistat studenții din toți anii. Studenții anului al V-lea au inaugurat o viitoare tradiție: fiecare student absolvent a dăruit bibliotecii o carte. La această acțiune s-au alăturat și cei

din anul întâi, astfel că, biblioteca s-a îmbogățit cu volume noi, cuprinzând operele lui Maiakovski, Staniukovici, H. Mann, Paustovski, Mark Twain. Ulterior fiecare student-începător și fiecare student-absolvent, la intrarea și respectiv plecarea din facultate, dăruiau câte o carte bibliotecii, contribuind astfel la creșterea sistematică a fondului ei. În același scop, adunarea generală a comsomoliștilor din facultăți a hotărât reținerea a două ruble (în bani vechi) din bursa fiecărui student.

Această inițiativă a studenților a fost susținută și de către organizațiile de partid și obștești ale institutului și orașului. Organizația de partid a dăruit bibliotecii operele complete ale lui Vladimir Ilici Lenin, iar profesorii catedrelor de porturi maritime, hidraulică și construcții au donat operele complete ale lui A. M. Gorki.

Biblioteca a fost luată sub patronajul comsomoliștilor bibliotecii științifice „A. M. Gorki” din Odesa, care ne-au ajutat nu numai în organizarea muncii ei și la procurarea cărților.

Pe măsură ce timpul trecea, practica aducea rezolvarea tuturor problemelor care fuseseră dificile la început. Astfel, studentul de serviciu la bibliotecă explica cititorilor modul de folosire a materialelor de bibliotecă, felul în care se păstrează o carte și ajută la alegerea cărții necesare fiecăruia. Ulterior, am renunțat la prezența studenților de serviciu în bibliotecă și am folosit sistemul autoservirii.

Pentru a ține evidența cărților împrumutate, am introdus fișele de împrumut. Fișa se introduce în carte, între foaia de titlu (pe care se aplică ștampila și numărul) și copertă. În partea de sus a fișei se notează numărul cărții, autorul și denumirea ei. Operațiunea difuzării cărții se încheie cu așezarea fișei într-un sertar special. În acest fel se ușurează restituirea cărții. La restituirea cărții, se notează pe aceeași fișă, numele cititorului și data restituirii. După aceea, se introduce din nou fișa în carte, așezându-se volumul la locul stabilit în raft.

Pentru a înlesni alegerea cărților de către cititori, am împărțit fondul de cărți în următoarele diviziuni: literatură social-politică, literatură rusă, literatură so-

vietică, literatură urcaineană, versuri, geografie și literatură de aventuri. O poliță separată din raft este rezervată cărților pe tema *Viața oamenilor de seamă*.

La așezarea cărților în raft, se ține seama de existența operelor complete din fiecare diviziune. Acestea se așază la începutul fiecărei diviziuni, apoi sînt aranjate celelalte volume în ordine alfabetică, după numele autorilor. În conformitate cu această așezare în raft se alcătuieste și catalogul.

În vederea îndeplinirii operațiilor zilnice ale bibliotecii s-a format sovietul bibliotecii, care se ocupă cu: recomandarea cărților necesare studenților, popularizarea experienței bibliotecii, procurarea cărților cerute de cititori și chemări către alte institute, pentru crearea bibliotecilor noi, organizate pe baze obștești.

Sovietul bibliotecii redactează o gazetă de perete specială, unde se publică scurte informări asupra cărților apărute, recenzii și observații critice, liste de cărți noi intrate în bibliotecă. De asemenea, organizează întâlniri și discuții cu cititorii, se ocupă de organizarea catalogului, ducă muncă individuală zilnică cu cititorii și menține ordinea în bibliotecă. Sovietul bibliotecii răspunde de munca sa în fața organizațiilor obștești ale facultății și a adunării generale a studenților.

Biblioteca nu are un responsabil al problemelor materiale, întrucît se bazează pe încrederea reciprocă a membrilor ei. Biblioteca funcționează cu orar permanent.

Anul trecut (1960. n.t.) biblioteca noastră a fost vizitată de o delegație a Uniunii tinerețului cehoslovac, care a îmbrățișat cu căldură ideea creării unor astfel de biblioteci. O altă delegație, a Uniunii tinerețului democrat din Cipru, ne-a rugat să trimitem o fotografie a standului de cărți și o informare cu privire la munca bibliotecii — pentru a ajuta la organizarea unei asemenea biblioteci în insula Cipru.

În prezent, în toată regiunea Odesei se desfășoară acțiunea pentru înființarea bibliotecilor organizate pe baze obștești, care au și luat ființă la Institutul de proiectare a construcțiilor tehnologice, Institutul pedagogic, Școala tehnică de metrologie și Școala de construcții nr. 6. Acest gen de biblioteci se organizează și în comune și pe multe vase ale flotei sovietice din Marea Neagră.

V. ZEDGHINIDZE

(Bibliotekar, 1961, 7, p. 36)

CENTENARUL BIBLIOTECII DIN GABROVO (R.P.Bulgaria)

În luna noiembrie 1961, citaliștea „Aprilov-Palauzov“ din Gabrovo și-a sărbătorit jubileul a 100 de ani de existență. Un veac întreg, această bibliotecă publică a contribuit la răspîndirea culturii în Gabrovo și în satele din împrejurimi, înfruntînd încercări grele și opreliști sub regimurile trecute.

Istoria primelor biblioteci publice — citaliște — pornește de la bibliotecile școlare. Același lucru s-a întîmplat și la Gabrovo. Biblioteca școlară de aici avea caracterul de bibliotecă publică, după cum e notat în registrul inventar de către Aprilov, întemeietorul bibliotecii: „Acest registru conține cărți școlare în diferite limbi, care au fost donate și cumpărate și care constituie bibliotecă publică...”

La început biblioteca a avut caracterul unei săli de citire, unde oamenii după munca din ateliere se adunau și ascultau lectura gazetelor de către vreun dascăl. Lectura ziarelor era urmată de dezbateri furtunoase pe teme politice. Această activitate constituie unul din meritele bibliotecii și anume: susținerea și răspîndirea spiritului revoluționar în Bulgaria.

În preajma anului 1870, biblioteca din Gabrovo primea și periodicele editate în București de către Hristo Botev și Karavelov: *Steagul*, *Libertatea* și *Independența*. Ziarele constituiau principala lectură a citaliștelor din acea vreme.

Datorită evenimentelor, biblioteca și-a pierdut de multe ori fondurile sale de cărți. Regimurile trecute nu se preocupau de citaliști. Singurul sprijin ce-l primeau aceste biblioteci era din partea grupului socialist și a intelectualilor veniți din Rusia, care luptau pentru libertatea și luminarea poporului bulgar. Aceștia dăruiau bibliotecilor cărțile lor cu conținut socialist. Susținătorul bibliotecii din Gabrovo a fost E. Dabev, care este și întemeietorul primului ziar socialist bulgar *Roua*.

Biblioteca din Gabrovo a acordat o mare atenție cititorilor din rîndurile copiilor și tineretului. În regulamentul bibliotecii stătea scris: „Sala de lectură și biblioteca este deschisă pentru toți fără deosebire de sex, credință sau naționalitate”. Cititorii și cărțile împrumutate se notau într-un caiet.

Datorită unei bune întrețineri, biblioteca posedă astăzi cărți rare, de preț, cărți vechi, cărți de literatură socialistă (editate înainte de 9 septembrie 1944), colecții de periodice vechi etc.

O dată cu victoria poporului de la 9 septembrie 1944, biblioteca din Gabrovo a pornit cu toată experiența cîștigată și cu mult avînt pe calea culturalizării oamenilor muncii, dezvoltîndu-și multilaterala activitatea.

Dezvoltarea rapidă a industriei din Gabrovo și a economiei naționale a țării au pus în fața bibliotecii noi probleme. În rezolvarea acestora, biblioteca s-a bucurat de îndrumarea și largul sprijin al organelor de partid și de stat. Astfel în scurt timp, fondul de cărți a fost reîmprospătat, completîndu-l cu lucrări de actualitate. Au fost inițiate noi metode și forme pentru desfășurarea activității cu cartea în sprijinul construirii socialismului și educării comuniste a oamenilor muncii și tineretului.

Iată cum s-a dezvoltat activitatea bibliotecii în perioada 1944—1960:

	1944	1954	1960
Fondul de cărți	20.721	36.329	65.378
Diffuzarea cărților	10.245	97.616	202.816
Cititori	572	2.716	7.769
Eficiența	40.520	27.789	98.115

Biblioteca și-a însușit în mod creator, experiența bibliotecilor sovietice. Pentru servirea cititorilor din cele mai depărtate cartiere ale orașului, biblioteca a înființat patru filiale începînd din anul 1946. Aprovizionarea acestor biblioteci-filiale se face în special cu cărți de literatură social-politică, tehnică și în general cu literatura pe ramuri de activitate.

Colectivul bibliotecii se preocupă îndeosebi nu numai de creșterea numărului cititorilor ci și de îmbunătățirea componenței sociale.

Dacă în trecut numărul cititorilor era format mai mult dintre elevi, astăzi majoritatea cititorilor bibliotecii o formează oamenii maturi, muncitori și salariați. Mai mult ca în trecut, a crescut interesul cititorilor pentru periodice (ziare-reviste). În 1961 biblioteca a fost abonată la 369 de ziare și reviste. Cu ajutorul secției metodic-bibliografice, biblioteca dă informații necesare întreprinderilor, instituțiilor, activiștilor de partid etc.

Din 1954, biblioteca din Gabrovo a devenit centrul metodic de îndrumare a bibliotecilor din raion. Multe din ele au o activitate de masă bogată și au trecut la sistemul de autoservire al cititorilor.

(După revista „Bibliotekar” nr. 10/1961, Sofia)

Cărți și reviste de bibliologie

DESPRE LECTURA COPIILOR

Bibliotecarii din U.R.S.S. care au acumulat o bogată experiență în îndrumarea lecturii copiilor, comunică periodic rezultatele obținute în această muncă prin articole și studii interesante și valoroase.

Un grup de bibliotecari din R.S.F.S.R. — care lucrează nemijlocit cu copiii, și-au întrunit părerile și rodul experienței lor în culegerea *Despre lectura copiilor*¹⁾.

Din întreaga lucrare se constată că obiectivul urmărit de secțiile pentru copii ale bibliotecilor sovietice este deprinderea cititorilor cu o lectură sistematică, legată de viață, de problemele social-economice ale statului sovietic, de activitatea practică a pionierilor și comsomoliștilor, de educarea comunistă a tineretului. Fiecare aspect dezvăluit de articolele culegerii este subordonat acestui important obiectiv.

În articolul introductiv semnat de I. Belenkaia se insistă asupra însemnătății îndrumării individuale și colective a lecturii copiilor, ținându-se seama de specificul de vîrstă al fiecărei categorii de cititori. Metode noi și interesante sînt prezentate în lumina rezultatelor obținute în ultimii ani de bibliotecile din R.S.F.S.R.

M. I. Stolnița semnează articolul *Cunoașterea cărții — condiție obligatorie pentru îndrumarea lecturii*. Se demonstrează în acest articol — cît de necesar este ca bibliotecarul să cunoască fondul de cărți și periodice pentru copii și să selecționeze just operele accesibile înțelegerii cititorilor, în raport cu vîrsta și pregătirea lor școlară.

În articolul *Studiu asupra cititorilor*, F. N. Tolcaceva arată cîteva metode psihologice și pedagogice pentru cunoașterea aptitudinilor și intereselor diferitelor categorii de cititori, copii, adolescenți și tineri. Se insistă mult asupra eficienței discuțiilor cu cititorii și mijloacelor oferite de anchete, statistici, de analiza fișelor cititorilor etc.

¹⁾ *Despre lectura copiilor*. (Din experiența îndrumării individuale a lecturii copiilor în bibliotecă) — (culegere de articole îngrijită de I. I. Lavrimovici. Editată de Secția științifică-metodică de bibliotecă și bibliografie a Bibliotecii de Stat „V. I. Lenin” U.R.S.S. decorată cu Ordinul V. I. Lenin. Moscova, 1960, 117 p.

Foarte interesante și originale sînt articolele referitoare la îndrumarea individuală a lecturii copiilor. Astfel S. S. Mirkina relatează rezultatele obținute prin aplicarea *Jurnalului bibliotecarului* — în care se notează toate observațiile cu privire la tinerii cititori. Datele trecute în jurnal permit observarea îndelungată a cititorului și verificarea eficienței metodelor folosite în îndrumarea lecturii.

L. I. Romanova, în articolul *Copiii învață să-și aleagă singuri cartea*, insistă asupra necesității de a deprinde copiii cu consultarea materialelor bibliografice.

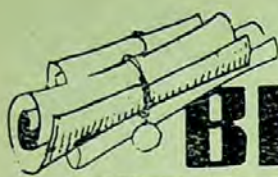
Autoarea articolului a obținut rezultate bune prin cuprinderea în listele de recomandare a lucrărilor interesînd toate disciplinele ce se predau în școală.

Problema valorificării lecturii copiilor este amplu tratată în articolul *Deprinderea cititului*, semnat de I. V. Ussos. Discuțiile cu cititorii sînt astfel pregătite, încît bibliotecarul să poată descoperi felul cum se citește diferitele lucrări și foloșele cu care se aleg cititorii. Se urmărește evoluția posibilităților critice și de apreciere estetică ale cititorilor, formarea interesului lor pentru anumite domenii tematice sau genuri literare, pentru preocupări tehnice și științifice, creșterea nivelului lor politic, consolidarea trăsăturilor moralei comuniste.

În articolul lui I. I. Ghinzburg *Calea cititorului* se exemplifică această evoluție prin cîteva observații interesante făcute de la înscrierea copiilor la bibliotecă și pînă la formarea lor ca cititori experimentați, dornici de informație multilaterală, capabili să se orienteze singuri la alegerea unei cărți și la aprecierea valorii ei.

În ceea ce privește problema accesului liber al copiilor la rafturile de cărți ale bibliotecilor, deși studiile sînt încă la început, N. M. Muhina reușește să indice în ultimul articol al culegerii cîteva metode valoroase în îndrumarea individuală a cititorilor.

Culegerea, în ansamblul ei, deși nu epuizează toate problemele privitoare la îndrumarea lecturii copiilor, reprezintă o sinteză a unei experiențe bogate și un ajutor prețios în munca bibliotecarilor noștri.

Din istoricul BIBLIOTECILOR

Un bibliofil uitat: D. PAPPASOGLU

Din generația celor care și-au adus aportul la realizarea României moderne, face parte și D. Pappasoglu, juncker în armata națională din 1830, decorat cu ordinul Sf. Ana de generalul Lüders, participant la glorioasa rezistență din Dealul Spirei, propagandist pentru unire și comisar al lui Cuza Vodă.

Născut la 28 martie 1811 în mahalaua Zlătarilor, dintr-o familie originară din Slatina, D. Pappasoglu a studiat la Școala Domnească din București și la Școala saxonă din Brașov. A intrat în armata națională, datorită în special legăturilor sale cu ofițerii ruși, iar în 1856, după ce luase parte la ciocnirea din Dealul Spirei din 13 septembrie 1848, își dă demisia din armată pentru a se consacra studiilor arheologice. În 1859 imprima harta celor două țări românești care nu mai sînt despărțite la Milcov, iar în 1860 devine comisar însărcinat să adune date despre monumentele și odoarele vechi din 4 ținuturi. Între 1861—1863 publică litografiile istorice, printre care unele reprezintă proprietățile țăranilor. În 1864 adună piese pentru muzeul său, iar în 1869 primește medalia de bronz pentru participarea la Expoziția din Paris. E activ pînă la moartea sa, survenită la 5/17 august 1892.

Trăsătura sa cea mai caracteristică este neobosita activitate de colecționare a cărților, hărților și obiectelor de muzeu, concretizată într-unul din cele mai frumoase și complete muzee ale epocii, denumit pe drept cuvînt, prima colecție muzeistică particulară importantă din București. Valoarea activității sale este confirmată de succesul înregistrat de piesele adunate în 1866 pentru a fi duse la Expoziția de la Paris, de corespondența cu personalitățile marcante ale epocii, care îi cereau date și de alegerea sa la 3 iunie 1874, ca membru al Societății arheologice ruse.

În scrisoarea din 1 noiembrie 1875, adresată președintelui Societății arheologice din Moscova, D. Pappasoglu semnala că în timpul excursiilor sale arheologice a întîlnit la Oltenița „monumentul celebru ridicat în memoria bravilor luptători

ruși morți în războiul contra otomanilor din 1853“, al cărui desen îl expedia. Monumentul fiind în stare de paragină, arheologul insistase la primărie să fie reparat.

Dar D. Pappasoglu nu a fost un colecționar obișnuit ca mulți alții. El a urmărit sistematic alcătuirea unui fond de cărți și manuscrise vechi, pe care scurgerea timpului le ridica la rangul de documente, tot așa precum unii bibliofili din Rusia au procedat cam în aceeași epocă. Dar mai mult, el a avut în vedere și modalitatea reproducerii mărturiilor istorice (manuscrise și obiceiuri) într-un periodic special așa cum făcuseră N. Bălcescu și M. Kogălniceanu cu cronicile și relatările istorice. Astfel, D. Pappasoglu se înscrie în galeria arheologilor literari și a precursorilor marilor biblioteci și bibliografii naționale.

D. Pappasoglu începuse cu pasiune identică munca de bibliofil. Încă de pe vremea cînd era ofițer la Craiova, își alcătuisese o mică bibliotecă, pe care înțelegea să o pună la dispoziția tovarășilor săi, după cum însemnează în capul unei liste încheiate cu acest scop: „Nota tuturor cărților pe care le dau prietenilor pentru a le citi, 1830 mai 7“. Sporită treptat, biblioteca sa a ajuns la proporții impresionante pentru vremea aceea, stîrnind admirația cronicarilor și devenind sursă de informare pentru cercetătorii romîni și străini. Astfel Consutul Austro-Ungariei cere date despre două documente private la familia maghiară Tár de Fony, aflate în colecție, iar Jean Suruceanu scria în 1878: „O bibliotecă înavuțită de 2000 de cărți vechi în diferite limbi occidentale și orientale, mai multe manuscrise pe hîrtie și pergament orientale...“. Biblioteca este descrisă în broșura *Muzeul Pappasoglu*, la cap. XVIII și XIX, precum și pe o listă, fără a se păstra vreo ordine sau unitate în descriere. Ba mai mult, în unele locuri autorul broșurii trece de la bibliografie la polemică arătînd că muzeul primește vizita oricui, cu excepția „onor. D. Cesar Boleacu“, țintă a unor atacuri neostenite. Dar dacă

descrierea nu are caracter științific, bibliotecă prezintă totuși o valoare deosebită prin volumul său: cca. 800 volume, dintre care 2 din secolul XV (grecești), 17 din secolul XVI (grecești și latinești), 80 din secolul XVII (grecești și orientale), 123 din secolul XVIII (idem), 500 din secolul XIX (românești, grecești, nemțești, franțuzești și rusești), 48 „foarte vechi”. Se menționează că unele poartă semnăturile unor personalități vestite. La cărți se adaugă 350 acte domnești și zapise, precum și 350 „manuscrise pe hîrtie și pergament, în diferite limbi orientale, iar cele mai multe românești, slavonești și greco-latine”, număr care avea să crească pînă la 362 în ajunul morții sale.

O altă descriere a bibliotecii o face însuși Pappasoglu în „Bibliotecile mele vechi și moderne, cum și în diferite limbi orientale și occidentale, colecționate de mine în curgerea vieții mele...”, după ce mai cuprinsese într-un alt catalog anterior piesele sale între numerele 1—510. În sfîrșit un alt catalog alfabetic cu notația bogată (indicînd și starea cărților), are titlul *Biblioteca răposatului Locotenent Colonel Pappasoglu*, un caiet în folio, 89 pagini mari și 37 mai mici, cu scris frumos (cele mici de mîină). Înregistrarea cuprinde: numărul de ordine, titlul operei (în general fără autor), limba, anul de apariție și ilustrațiile, cărora le acordă o atenție mai mare decît celorlalte date. Pentru a avea o imagine a compoziției unei biblioteci laice din a doua jumătate a veacului trecut, cităm cîteva manuscrise și publicații, pe care le-am identificat în colecțiile Bibliotecii Academiei R.P.R.; dintre ele cele cu caracter istoric și militar vădesc interesul colecționarului față de lupta pentru independență a Țărilor Romîne de sub jugul otoman și ajutorul substanțial primit din partea armatei ruse.

1. Manuscrise românești: Halima, sau povestiri orientale, secolul XIX, 55 ff. (1260); (Geografie), sec. XIX, 25 ff. (1263); (Miscelaneu): Catehism, Versuri, Cîntece de stea, Orație, Rugăciuni ș.a., sec. XVIII, 142 ff (2312); (Pilde filosofesti), sec. XVIII, 23 ff. (2562). (Obiceiurile indienilor), fragment, sec. XVIII, 11 ff. (5630); (Erotocrit și Aretusa), sec. XIX, 60 ff. (5647); Legea agrară bizantină, sec. XIX (1805), 32 ff. (5782); Oblăduirea domnilor celor mai vechi, sec. XVIII—XIX (5783); Scene istorice din cronicile Moldaviei: Alexandru Lăpușneanu, sec. XIX, 17 ff. (5795); (M. T. Cicero: Tusculanele), sec. XIX, 27 ff. (5797); Mumuleanu (Barbu Paris): Plîngerea și tînguirea patrii, sec. XIX, 12 ff. (5798); (Însemnări de filosofie), sec. XVIII,

9 ff. (5812): (Rollin Charles, Istoria veche), sec. XVIII (1767—1768), 405 ff. (5846).

2. În fondul de periodice al Bibliotecii Academiei R.P.R. se află un prețios exemplar al ziarului grecesc din Viena *Efimeris*, 1790—1791, pe coperta căruia colecționarul a notat următoarele: „Antiu ziar eșet la Wienu în limba greacă la anul 1790. Foarte de enteres pentru evenimentele petrecute în anii 1790—91 — mai cu osebite este că se atinge de bătăliile ruso-turcești căci se ating și de țările Moldavia și Valahia. Din biblioteca Lt. Colonelului D. Pappasoglu”.

3. Alte manuscrise sînt risipite prin alte colecții și arhive, sînt un manuscris 729 aflat la Arhivele Statului din București, aparținînd „Col. Pappasoglu”.

4. Un registru cu abonații la *Magazinul istoric pentru Dacia*, cursă importantă pentru reconstituirea circulației periodicelelor din acea vreme (Ms. 4573).

Dar latura cea mai interesantă a activității bibliografice a lui D. Pappasoglu este o încercare originală de prezentare a manuscriselor descoperite, menită a deveni un catalog al manuscriselor. Broșura inițiată de Pappasoglu urma să apară săptămînal lunea, pe lîngă un ziar, fiind intitulată: *Magazin de toate manuscrisele cele vechi ce s-au colecționat din Țara Romînească cum și cu descrierea obiceiurilor vechi ce mai există să se reînvie*. Pe de altă parte, tot la sugestia lui D. Pappasoglu, ziarul *Reforma* făcîndu-și în 1864 să înceapă publicarea manuscriselor din colecția sa sub titlul *Mosaicul Romîn* (nr. 12, 4 febr.).

Activitatea lui D. Pappasoglu se întregește cu activitatea muzeistică evocată în alte studii și elogiată de contemporani¹⁾. Menționăm pentru a încheia că el e socotit primul istoriograf al Capitalei țării noastre din al cărui consiliu municipal a fost propus să facă parte în 1864. Colecționar și organizator de seamă, D. Pappasoglu este incontestabil o interesantă figură de bibliofil din veacul trecut, care, prin dragostea sa pentru carte, a contribuit la conservarea a ne-nunțate valori ale trecutului și la dezvoltarea culturală a patriei.

Angela DUȚU

1) Vezi M. A. Musicescu și D. Gh. Năstase: *Cercetări de artă veche romînească în secolul al XIX-lea. în Studii și cercetări de istoria artei*, 1956 1/2, p. 116—137; Ana Toșa-Turdeanu: *Documentare cartografică asupra țării romine*, în *Călușa bibliotecarului*, 1939, 3, p. 42. Muzeul său era apreciat de contemporani ca fiind „cu mult mai avut decît acela al statului, un muzeu care poate rivaliza cu muzeurile staturilor celor mai civilizate”, în *Reforma*, 1864, 54, 18 oct.

CORESPONDENȚII

ne scris

Secția muzicală a bibliotecii raionale Râmnicu-Sărat

Prin înzestrarea de către secțiunea regională de învățămînt și cultură (literatură muzicală, 150 discuri microsioane, picup și radio), secția muzicală a bibliotecii raionale din Râmnicu-Sărat și-a creat posibilitatea de a desfășura o activitate mai variată și atractivă.

Printre manifestările organizate în trimestrul IV/1961, menționăm: audiția muzicală pe tema *George Enescu — mare înaintaș al muzicii românești*. După prezentarea vieții și activității lui G. Enescu, au fost audiate cele mai cunoscute lucrări ale marelui compozitor: *Rapsodia I-a* și a *II-a*, fragmente din *Simfonia I-a* și din *Sonata nr. 3* (în interpretarea autorului). Tot pe fond muzical, s-au făcut proiecții cu diafilmul *George Enescu*.

Audiția muzicală care a durat o oră și jumătate s-a încheiat cu vizitarea celor două frumoase și interesante expoziții organizate cu acest prilej: 1) Expoziția de cărți, discuri și fotografii pe tema *George Enescu — înaintaș al muzicii românești*; 2) Expoziția *Muzica — arta pe înțelesul tuturor*, care a cuprins lucrări despre muzică în general, biografii de compozitori și interpreți, discuri. Expoziția a fost întregită de o serie de lucrări bibliografice, și anume:

I. Fișerul discurilor existente în secția muzicală, care cuprinde descrieri analitice pentru cele mai importante compoziții, în cazul cînd acestea nu ocupau un disc întreg, precum și următoarea împărțirea discurilor: a) Muzica simfonică și instrumentală; b) Muzica de canto și balet; c) Din muzica popoarelor; d) Mu-

zica ușoară românească; e) Muzica populară românească; f) Texte literare (versuri, teatru, basme) imprimate pe discuri.

II. Fișierul bibliografic al cărților secției muzicale pe tema *Muzica — arta pe înțelesul tuturor*: a) Să cunoaștem tainele muzicii. Lucrări care, prin bogatul lor material explicativ servesc la cunoașterea și înțelegerea muzicii; b) Probleme de istorie a muzicii universale. Biografii ale compozitorilor români.

III. Liste bibliografice pe teme: a) Să cunoaștem viața și activitatea marelui muzician *George Enescu*; b) *Biografii ale compozitorilor și interpreților celebri*; c) Să cunoaștem tainele muzicii; d) Ce muzică să audiem?

Audițiile muzicale au avut loc din două în două săptămîni. Audiția muzicală *Paganini* a fost alcătuită din audierea *Concertului nr. I* pentru vioară și orchestră și *Capriciul nr. 17* de *Paganini* și prezentarea recenziei cărții *Defăimarea lui Paganini* de A. Vinogradov.

Printre cei care participă la audițiile muzicale se numără muncitori, cadre didactice, medici și funcționari. Potrivit unui plan, s-au organizat audiții muzicale atît în întreprinderile din oraș cît și în sala de lectură a bibliotecii raionale și anume:

1) Prezentarea cărții *Cînta la Stupca o vioară* de *Ghiban*, urmată de audiția muzicală a *Baladei* lui *Ciprian Porumbescu*.

2) Prezentarea cărții *Muzica în viața lui Lenin*.

3) Prezentarea cărții *Figuri de lăutari*, urmată de exemplificări din muzica lăutărească.

4) În cadrul lunii prieteniei romîno-sovietice s-a organizat audiția muzicală *Figuri de compozitori ruși și sovietici*.

AI. OPROESCU

BIBLIOTECA CENTRALĂ DE STAT A R.P.R.
BUCUREȘTI, I—str. Ion Ghica nr. 4 (raion. T. Vladimirescu)

editează și pune la dispoziția bibliotecilor :

BIBLIOGRAFIA R.P.R.

publicație bilunară, care înregistrează cărțile, albumele, hărțile și notele muzicale apărute în R.P.R.

BIBLIOGRAFIA PERIODICELOR DIN R.P.R.

care apare de două ori pe lună și înregistrează articolele și recenziile publicate în ziarele centrale și revistele din întreaga țară.

Aceste publicații constituie instrumente utile pentru completarea fondurilor de cărți din biblioteci, pentru întocmirea lucrărilor bibliografice și de documentare, pentru îndrumarea lecturii cititorilor. Abonamentele se fac prin oficiile poștale și secțiile raionale de difuzare a presei.

FIȘE TIPĂRITE

pentru cataloagele alfabetice și sistematice din biblioteci și centre de documentare

Aceste fișe se difuzează prin colecturile bibliotecilor, odată cu cărțile recent apărute, editate în R.P.R.

Bibliotecile, serviciile de documentare din întreprinderi și instituții, catedrele din învățământul superior și alte instituții interesate pot primi—prin colecturile bibliotecilor—fișe tipărite, pe baza comenzilor ferme trimise până la 1 martie a. c.

Comenzile se vor adresa direct sau prin instituțiile și organizațiile tutelare:

BIBLIOTECA CENTRALĂ DE STAT A R.P.R.
cont virament nr. 136.2.01.30. D.O.B. — București.

